NKUBAP.01.GA.17.096 Nolu Araştırma Projesi

BİZMUT(III) HALOJENÜRLERİN 5-ETOKSİ-2-MERKAPTOBENZİMİDAZOL İLE OLUŞTURACAKLARI YENİ BİLEŞİKLERİN SENTEZİ, KARAKTERİZASYONU VE LİPOKSİGENAZ (LOX) ENZİMİ ÜZERİNDE İNHİBİSYON ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Yürütücü: Doç.Dr.İbrahim İsmet ÖZTÜRK Araştırmacı: Sinem YARAR

2019

T.C. TEKİRDAĞ NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ

BİREYSEL ARAŞTIRMA PROJESİ

BİZMUT(III) HALOJENÜRLERİN 5-ETOKSİ-2-MERKAPTOBENZİMİDAZOL İLE OLUŞTURACAKLARI YENİ BİLEŞİKLERİN SENTEZİ, KARAKTERİZASYONU VE LİPOKSİGENAZ (LOX) ENZİMİ ÜZERİNDE İNHİBİSYON ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Proje Yöneticisi: Doç.Dr. İbrahim İsmet ÖZTÜRK

Proje Araştırmacısı: Sinem YARAR

KİMYA ANABİLİM DALI

TEKİRDAĞ-2019

Her hakkı saklıdır.

ÖNSÖZ

Bizmut ilk olarak 15.yy başlarında keşfedilmiş bir element olmasına rağmen 18.yy'a kadar bazı fiziksel özelliklerinin benzerliğinden dolayı kalay ve kurşun ile karıştırılmakta ve bu sebepten dolayı yeni bir element olarak kabul edilmemekteydi. 1739 yılında *Postt* ve *Bergman* tarafından bizmutun aynı ailede bulunduğu kalay ve kurşun dışında farklı bir element olduğu öne sürülmüş ve yeni bir element olduğu kabul edilmiştir.

Bizmut(III) bileşiklerinin yapıları, periyodik cetvelde 15. grup elementlerinden olan arsenik (As) ve antimon (Sb) ile birçok benzerliğinin olmasına rağmen arsenik ve antimon metallerinden daha karmaşıktır. Bizmut(III) bileşiklerinin lewis asidi özelliği, bu bileşiklerin yüksek metal oksidasyonuna sahip olmalarına neden olmaktadır. Bu özelliğinden dolayı bizmut(III) tuzları ile sentezlenen bileşiklerin koordinasyon sayıları 3 ile 10 arasında değişen geniş bir aralığa sahiptir ve düzensiz bir şekilde değişmektedir.

Özellikle bizmut (III) halojenürlerin (Cl, Br ve I) tiyon grubu içeren ligandlar ile gerçekleştirmiş oldukları bileşiklerin rahim kanseri (HeLa) ve göğüs kanseri (MCF-7) üzerinde oldukça yüksek antiproliferative etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir.

Tamamlanan bu araştırma projesinde, C₉H₁₀N₂OS kapalı formülüne sahip olan 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ile bizmut(III) halojenürlerin (BiX₃, X: Cl, Br ve I) oluşturduğu üç yeni bileşik sentezlenmiştir. Sentezlenen bu bileşiklerin kimyasal formulleri {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1), {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) and {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) şeklindindedir.

Sentezlenen bu bileşiklerin kimyasal yapıları erime noktası, elementel analiz, FT-IR Spektroskopisi, FT-Raman Spektroskopisi, TG-DTA, UV Spektroskopisi, ¹H ve ¹³C-NMR spektroskopisi gibi çeşitli spektroskopik yöntemlerle belirlenmiştir. Ayrıca sentezlenen bu bileşikleri X-ışını kırınımı analizine uygun olduklarından üç bileşiğin kimyasal yapısıda X-ışını kırınımı metodu ile aydınlatılmıştır.

Sentezlenen ve kimyasal yapıları çeşitli spektroskopik yöntemler ile aydınlatılan bu yeni bileşiklerin Lipoksigenaz (LOX) enzimi üzerindeki inhibisyon etkileri incelenmiştir.

07.04.2017 tarihinde başlanan bu proje sonuçlandırılması gereken tarihten yaklaşık üç ay önce 01.10.2018 tarihinde tamamlanmış olup gerçekleştirilen bu proje Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından **NKUBAP.01.GA.17.096** nolu araştırma projesi olarak desteklenmiştir.

İÇİNDEKİLER

ÇİZELGELER DİZİNİiv
ŞEKİLLER DİZİNİ Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
ÖZETx
ABSTRACTxı
1. GİRİŞ 1
2. BİZMUTUN KİMYASI1
2.1. Bizmutun Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri 2
2.2. Bizmut Bileşikleri 4
3. BİZMUT(III) BİLEŞİKLERİNİN KOORDİNASYON KİMYASI
3.1. Üçgen Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 10
3.2. ψ-Üçgen Çiftpiramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri
3.3. Kare Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 11
3.4. Düzgün Sekizyüzlü Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 15
3.4.1. Cis İzomer Düzgün Sekizyüzlü Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 16
3.4.2. Facial İzomer Düzgün Sekizyüzlü Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 20
3.4.3. Meridyonel İzomer Düzgün Sekizyüzlü Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 23
3.5. Beşgen Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 24
3.6. Beşgen Çiftpiramit Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri 25
3.7. Trigonal Prizmatik Yapıya Sahip Bi (III) Bileşikleri 26
4. TİYOAMİTLER

4.1. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol (EtMBZIM)
5. DENEYSEL KISIM
5.1. Kullanılan Kimyasallar 30
5.2. Kullanılan Cihazlar 30
5.3. Enzim İnhibisyon Çalışmaları 3'
5.4. Bizmut(III) Halojenürlerin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ile Oluşturduklar Bileşiklerin Sentez Yöntemleri
6. BULGULAR Hata! Yer işareti tanımlanmamış
6.1. Infrared ve Raman Spektroskopisi 34
6.2. Termogravimetrik-Diferansiyel Termal Analiz (TG-DTA) 44
6.3. ¹ H ve ¹³ C NMR Spektroskopisi 48
6.4. UV-Vis Spektroskopisi 57
6.5. X-Ray Analizi
6.6. Enzim İnhibisyon Çalışması66
7. SONUÇLAR 68
8. KAYNAKLAR

ÇİZELGELER DİZİNİ

Çizelge 2.1.Bizmut ba	zı karakteristik ö	zellikleri		2
Çizelge 2.2. Bizmutu oluşan bileşikler	n bazı molekü	llerle gerçekleştirdiği	reaksiyonlar	sonucunda 4
Çizelge 6.1. Kullanılar	n ligand ve sente	ezlenen bileşiklerin 1H	l ve 13C NMR	spektrumu
kimyasal		kayma		değerleri
(ppm)				48
Çizelge 6.2.	{[(BiCl ₂ (µ ₂ -Cl(E	tMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH}	(1),	{[(BiBr ₂ (µ ₂ -
Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} uzunlukları ve bağ açıl	(2) ve {[(B ları	il ₂ (µ ₂ -I(EtMBZIM) ₂) ₂]}	(3) bileşikl	erinin bağ 59
Çizelge 6.3. {[(BiCl ₂ (µ veriler	₂ -Cl(EtMBZIM) ₂)	l₂].C₂H₅OH} (1) bileşi	ğinin kristal ya	ipisi ile ilgili 60
Çizelge 6.4. {[(BiBr ₂ (veriler	µ₂-Br(EtMBZIM)	₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiği	nin kristal ya	pısı ile ilgili 61
Çizelge 6.5. {[(Bil ₂ (µ ₂ -I	(EtMBZIM) ₂) ₂]}	(3) bileşiğinin kristal y	apısı ile ilgili ve	eriler62

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1.1. Orta Çağda Kullanılan Bizmut Sembolü1
Şekil 1.2. Doğadaki Bizmut Kaynaklarından Biri Olan Bizmutinit
Şekil 2.1. Bizmut Kristali2
Şekil 2.2. Bizmut Elementinin Elektron Dağılımı3
Şekil 2.3. Bizmut(III) ve Bizmut(V) Bileşiklerinin Geometrik Yapıları
Şekil 2.4. Bizmut(III) sülfit (Bi2S3) Bileşiğinin Fiziksel Görünümü4
Şekil 2.5. Bizmut(III) sülfit Bileşiğinin Yapısı4
Şekil 2.6. Bizmut(III) Nitrat (Bi(NO ₃) ₃) Bileşiğinin Yapısı ve Fiziksel Görünümü5
Şekil 2.7. Bizmut(III) florür Bileşiğinin Fiziksel Görünümü5
Şekil 2.8. Bizmut(III) florür ve bizmut(V) florür bileşiklerinin yapıları5
Şekil 2.9. Bi(III) klorür bileşiğinin fiziksel görünümü6
Şekil 2.10. Bi (III) klorürün molekül yapısı6
Şekil 2.11. Bizmut(III) bromür (BiBr ₃) bileşiğinin molekül yapısı ve fiziksel görünümü6
Şekil 2.12. Bizmut(III) iyodür (Bil ₃) bileşiğinin yapısı ve fiziksel görünümü7
Şekil 2.13. Bizmut(III) tellerür ve bizmut(III) selenür bileşiklerinin fiziksel görünümü7
Şekil 2.14. Bizmut(III) karbonat (Bi ₂ O ₂ (CO ₃)) bileşiği7
Şekil 3.1. Bizmut(III) bileşiklerinin sahip olduğu molekül geometrileri9
Şekil 3.2 [Bi(Tab) ₃](ClO4) _n bileşiğinin molekül yapısı10
Şekil 3.3. [Ph₂Bi(tsac)] _∞ bileşiğinin molekül yapısı10

Şekil 3.4. $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-SC_6F_5)]^T$ mono anyonunun molekül yapısı	11
Şekil 3.5. [MeBiCI(S ₂ CNEt ₂)] bileşiğinin molekül yapısı	11
Şekil 3.6. [BiCl ₃ (o-C ₆ H ₄ (CH ₂ SEt) ₂)] bileşiğinin molekül yapısı	12
Şekil 3.7. $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu SC_6F_5)_2]^-$ bileşiğinin molekül yapısı	12
Şekil 3.8. $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-CI)_2]^{2-}$ bileşiğinin molekül yapısı	13
Şekil 3.9. Bi(SCH ₂ CH ₂ NH ₂) ₂ Cl bileşiğinin molekül yapısı	13
Şekil 3.10. Bi(SCH ₂ C(O)OCH ₂ -CH ₃)Cl ₂ bileşiğinin molekül yapısı	14
Şekil 3.11. Bi(SCH ₂ CH ₂ NMe ₂) ₂ Cl bileşiğinin molekül yapısı	14
Şekil 3.12. [BiCl(Me2DTC)2]n bileşiğinin molekül yapısı	15
Şekil 3.13. [BiCl(Me2DTC)2]n bileşiğinin polimerik yapısı	15
Şekil 3.14. Düzgün sekizyüzlü geometriye sahip bizmut bileşiklerinin iz yapıları	zomerik 16
Şekil 3.15. [BiCl ₂ μ_2 -Cl (aptu) ₂] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	16
Şekil 3.16. [I ₂ (Et ₂ NCS ₂)Bi)I ₂ Bi(S ₂ CNEt ₂)I ₂] bileşiğinin molekül yapısı	17
Şekil 3.17. {[(CH ₂) ₅ NCS ₂]Bil} ₂ bileşiğinin molekül yapısı	17
Şekil 3.18. [Bil(S ₂ CNC ₅ H ₁₀) ₂]∞ bileşiğinin molekül yapısı	18
Şekil 3.19. [BiCl ₂ µ ₂ -Cl (mipit) ₂] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	18
Şekil 3.20. [BiCl ₂ μ_2 -Cl (mnpit) ₂] bileşiğinin molekül yapısı	19
Şekil 3.21. [Bi(L) ₄ (Cl) ₂]Cl bileşiğinin molekül yapısı	19
Şekil 3.22. [BiCl ₃ (deimdt) ₂] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	20
Şekil 3.23. [Bi(Tr ^{Me})(Cl)(µ ₂ -Cl)] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	20

Şekil 3.24. [(Tm)BiCl(µ-Cl)] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	.21
Şekil 3.25. [Bi ₂ Cl ₄ (SC(NH ₂) ₂) ₆] ²⁺ katyonunun molekül yapısı	.21
Şekil 3.26. [BiCl ₃ (tHPMT) ₃] bileşiğinin molekül yapısı	.22
Şekil 3.27. [BiCl L (μ_2 -Cl)] ₂ bileşiğinin molekül yapısı	22
Şekil 3.28. BiCl ₃ [meimtH] ₃ .H ₂ O bileşiğinin molekül yapısı	23
Şekil 3.29. [BiBr ₃ .(etu) ₃] bileşiğinin molekül yapısı	.23
Şekil 3.30. {(Me2NCS2)Bi}2 bileşiğinin molekül yapısı	.24
Şekil 3.31. Bi(SCH ₂ CH ₂ NH ₂) ₃ bileşiğinin molekül yapısı	24
Şekil 3.32. bis(diethilditiyokarbamat)[2-(2'-pyridil)fenil] bizmut(III) bileşiğinin mole yapısı	əkül 25
Şekil 3.33. [{Bi(tu)(pcdt) ₂ Cl} ₂] bileşiğinin molekül yapısı	25
Şekil 3.34. [Bi(S ₂ -CNEt ₂)Cl ₂ (py) ₃] bileşiğinin molekül yapısı	.26
Şekil 3.35. Anyonik yapıdaki [Bi ₄ Cl ₁₀ (tsc) ₆] ²⁻ bileşiğinin molekül yapısı	26
Şekil 4.1. Tiyoamitlerin genel formülü	27
Şekil 4.2. 6-Merkaptopürinin molekül yapısı	28
Şekil 4.3. Tiyoamit türevi ligandların metallere bağlanma şekilleri	.28
Şekil 4.4. EtMBZIM.H2O bileşiğinin kristal yapısı	.29
Şekil 5.1. Sentez reaksiyonlarında kullanılan kimyasal bileşikler	30
Şekil 6.1. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün (EtMBZIM) Mid-IR spektrumu	.36
Şekil 6.2. {[(BiCl ₂ (μ_2 -Cl(EtMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH} (1) bileşiğinin Mid-IR spektrumu	37
Şekil 6.3. {[(BiBr ₂ (µ ₂ -Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiğinin Mid-IR spektrumu	.38

Şekil 6.4. {[(Bil ₂ (µ ₂ -I(EtMBZIM) ₂) ₂]} (3) bileşiğinin Mid-IR spektrumu
Şekil 6.5. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün (EtMBZIM) Raman spektrumu40
Şekil 6.6. {[(BiCl ₂ (μ_2 -Cl(EtMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH} (1) bileşiğinin Raman spektrumu41
Şekil 6.7. {[(BiBr ₂ (μ_2 -Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiğinin Raman spektrumu42
Şekil 6.8. {[(Bil ₂ (µ ₂ -I(EtMBZIM) ₂) ₂]} (3) bileşiğinin Raman spektrumu43
Şekil 6.9. {[(BiCl ₂ (μ_2 -Cl(EtMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH} (1) bileşiğinin TG-DTA Analizi45
Şekil 6.10. {[(BiBr ₂ (µ ₂ -Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiğinin TG-DTA Analizi46
Şekil 6.11. {[(Bil ₂ (µ ₂ -I(EtMBZIM) ₂) ₂]} (3) bileşiğinin TG-DTA Analizi47
Şekil 6.12. 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (EtMBZIM)'ün ¹ H-NMR spektrumu49
Şekil 6.13. {[(BiCl ₂ (µ ₂ -Cl(EtMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH} (1) bileşiğinin ¹ H-NMR spektrumu
Şekil 6.14. {[(BiBr ₂ (μ_2 -Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiğinin ¹ H-NMR spektrumu51
Şekil 6.15. {[(Bil ₂ (μ_2 -I(EtMBZIM) ₂) ₂]} (3) bileşiğinin ¹ H-NMR spektrumu52
Şekil 6.16. 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (EtMBZIM)'ün ¹³ C-NMR spektrumu53
Şekil 6.17. {[(BiCl ₂ (μ_2 -Cl(EtMBZIM) ₂) ₂].C ₂ H ₅ OH} (1) bileşiğinin ¹³ C-NMR spektrumu
Şekil 6.18. {[(BiBr ₂ (µ ₂ -Br(EtMBZIM) ₂) ₂].H ₂ O} (2) bileşiğinin ¹³ C-NMR spektrumu55
Şekil 6.19. {[(Bil ₂ (μ_2 -I(EtMBZIM) ₂) ₂]} (3) bileşiğinin ¹³ C-NMR spektrumu56
Şekil 6.20. UV spectrum of 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (•), {[(BiCl ₂ (μ_2 -Cl(EtMBZIM)_2)_2].C ₂ H ₅ OH} (1) (•), {[(BiBr ₂ (μ_2 -Br(EtMBZIM)_2)_2].H ₂ O} (2) (•) and {[(Bil ₂ (μ_2 -I(EtMBZIM)_2)_2]} (3) (•)

Şekil 6.21. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin molekül yapısı......63 Şekil 6.22. {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) bileşiğinin molekül yapısı......64 Şekil 6.23. {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) bileşiğinin molekül yapısı.......65

Şekil6.25.5-etoksi-2-merkaptobenzimidazole(•),{[(BiCl_2(μ_2 -
Cl(EtMBZIM)_2)_2].C_2H_5OH}(•),{[(BiBr_2(μ_2 -Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I(EtMBZIM)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I(EtMBZIM)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve{[(Bil_2(μ_2 -
I)_2)_2].H_2O}(•)ve(I)(I

Bizmut elementi ilk olarak 15.yy başlarında keşfedilmiştir. Fakat 18.yy'a kadar bazı fiziksel özelliklerinin benzerliğinden dolayı kalay ve kurşun ile karıştırılmaktaydı bu sebeple yeni bir element olarak kabul edilmemiştir. 1739 yılında Postt ve Bergman tarafından avnı ailede bulunduğu kalav ve kursun dısında fraklı bir element olduğu öne sürülmüş ve yeni bir element olduğu kabul edilmiştir. Bizmutun ismi beyaz kütle anlamına gelen ve Almanca bir sözcük olan Wismut (Wissmut)'tan gelmektedir. Bizmut(III) bileşiklerinin yapıları, periyodik cetvelde 15. grup elementlerinden olan arsenik (As) ve antimon (Sb) ile birçok benzerliğinin olmasına rağmen arsenik ve antimon metallerinden daha karmaşıktır. Bizmut(III) bileşiklerinin lewis asidi özelliği, bu bileşiklerin yüksek metal oksidasyonuna sahip olmalarına neden olmaktadır. Bu özelliğinden dolayı bizmut(III) tuzları ile sentezlenen bileşiklerin koordinasyon sayıları 3 ile 10 arasında değişen geniş bir aralığa sahiptir ve düzensiz bir şekilde değişmektedir. Özellikle bizmut (III) halojenürlerin (CI, Br ve I) tiyon grubu içeren ligandlar ile yapmış olduğu bileşiklerin rahim kanseri (HeLa) ve göğüs kanseri (MCF-7) üzerinde oldukça yüksek antiproliferative etkiye sahip olduğu gözlemlenmiştir. Rahim kanseri (HeLa) ve göğüs kanseri (MCF-7) tedavilerinde kullanılan cisplatin ve carboplatin ilaclarının sentezlenen bu bizmut(III) halojenürlerin tiyon gurubu içeren ligandlar ile oluşturduğu bileşiklerden çok daha az antiproliferative etkiye sahip olduğu yapılan karşılaştırmalar sonucunda anlaşılmıştır.

Tamamlanan bu araştırma projesinde, C₉H₁₀N₂OS kapalı formülüne sahip olan 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ile bizmut(III) halojenürlerin (BiX₃, X: CI, Br ve I) oluşturduğu üç yeni bileşik sentezlenmiştir. Sentezlenen bu bileşiklerin kimyasal formulleri {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1), {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) and {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) şeklindindedir.

Sentezlenen bu bileşiklerin kimyasal yapıları erime noktası, elementel analiz, FT-IR Spektroskopisi, FT-Raman Spektroskopisi, TG-DTA, UV Spektroskopisi, ¹H ve ¹³C-NMR spektroskopisi gibi çeşitli spektroskopik yöntemlerle belirlenmiştir. Ayrıca sentezlenen bu bileşikleri X-ışını kırınımı analizine uygun olduklarından üç bileşiğin kimyasal yapısıda X-ışını kırınımı metodu ile aydınlatılmıştır.

Sentezlenen ve kimyasal yapıları çeşitli spektroskopik yöntemler ile aydınlatılan bu yeni bileşiklerin Lipoksigenaz (LOX) enzimi üzerindeki inhibisyon etkileri incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anorganik Kimya, Biyoanorganik Kimya, Bizmut(III) Halojenürler, 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol, LOX.

ABSTRACT

The Bismuth element was first discovered in the early 15th century. However, due to the similarity of some of its physical properties until the 18th century, it was mixed with tin and lead, therefore it was not accepted as a new element. In 1739, it was claimed that Postt and Bergman had a cliff-like element outside the tin and lead which was found in the same family and it was accepted that it was a new element. The name bismuth is called Wismut (Wissmut), a German word for white mass. The structures of bismuth (III) compounds are more complex than arsenic and antimony metals, although there are many similarities with arsenic (As) and antimony (Sb), which are among the 15th group elements on the periodic table. The lewic acid characteristic of bismuth (III) compounds causes these compounds to have high metal oxidation. Because of this property, the coordination numbers of compounds synthesized with bismuth (III) salts have a wide range ranging from 3 to 10 and vary irregularly. In particular, bismuth (III) halides (CI, Br and I) have been observed to have highly antiproliferative activity on uterine cancer (HeLa) and breast cancer (MCF-7). It has been found that the cisplatin and carboplatin drugs used in the treatment of uterine cancer (HeLa) and breast cancer (MCF-7) have much less antiproliferative activity than the compounds of these synthesized bismuth (III) halides with thion group-containing ligands.

In this completed research project, three new compounds were synthesized by 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole of formula C9H10N2OS and bismuth (III) halides (BiX3, X: Cl, Br and I). Chemical formulas of these synthesized {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)_2)_2].C₂H₅OH} (1), {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)_2)_2].H₂O} (2) and {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)_2)_2] (3).

The chemical structures of these synthesized compounds were determined by various spectroscopic methods such as melting point, elemental analysis, FT-IR Spectroscopy, FT-Raman Spectroscopy, TG-DTA, UV Spectroscopy, 1H and 13C-NMR spectroscopy. In addition, these compounds synthesized by the X-ray diffraction method in the chemical structure of the three compounds are suitable for X-ray diffraction analysis.

The inhibitory effects of these novel compounds on Lipoxygenase (LOX) enzyme, which were synthesized and illuminated by various spectroscopic methods, were investigated.

Keywords: Inorganic chemistry, Bioinorganic Chemistry, Bismuth(III) Halide, 5ethoxy-2-mercaptobenzimidazole, LOX.

1. GİRİŞ

İlk olarak 1660'lı yıllarda kullanılan bizmut elementinin isminin nereden geldiği tam olarak bilinmemekle birlikte etimolojide bununla ilgili birkaç öngörü yer almaktadır. Almanca bir kelime olan ve beyaz kitle anlamına gelen *weisse masse*'den türeyen "wismuth" ya da Arapça bir kelime olan ve antimonla aynı özelliklere sahip anlamına gelen "biismid (أبر زموت)" kelimelerinden türediği düşünülmektedir. Ayrıca bu yıllarda Latincede bizmut elementi için "*bisemutum*" isminin kullanıldığı da bilinmektedir (Suzuki ve ark. 2001). Bizmut

Şekil 1.1. Ortaçağda kullanılan bizmut sembolü

elementinin varlığı 16. yüzyılın ortalarında fark edilmesine rağmen, bizmutun kurşun ve kalay elementleriyle olan benzer özelliklerinden dolayı onlardan ayırt edilememiş ve bizmut elementel olarak tanımlanamamıştır. Ancak 1738 yılında Johann Heinrich Pott isimli bilim adamı tarafından yapılan çalışmalar sonucunda bizmutun kalay ve kurşundan farklı bir element olduğu tam anlamıyla açıklanmış ve yeni bir element olduğu kabul edilmiştir. Bizmutun ortaçağlarda kullanılan sembolü şekil 1.1'de gösterilmiştir (Sadler ve ark. 1999).

Bizmut elementinin ilk olarak ortaçağlarda hazımsızlıkla ilgili rahatsızlıkların tedavisinde kullanıldığı bilinmektedir. Günümüzde ise birçok mide hastalıklarının tedavisinde bizmut elementi ve bizmut bileşiklerinin kullanımına devam edilmektedir. Pepto-bismol en yaygın kullanılan bizmut içeren ilaçlardan bir tanesidir. Ayrıca bizmut elementi kozmetik, boya yapımı, bizmut alaşımları, kolay eriyen alaşımlar ve lehim yapımında da kullanılmaktadır (Sun H 2011 ve Carlin 2010).

Bizmut doğadaki en önemli kaynakları bizmutinit ve bizmut sülfit cevherleridir (Şekil 1.2) (Hammond 2004). Bu bizmut cevherleri özellikle Avustralya, Bolivya ve Çin'in sınırları içerisinde bulunmaktadır. Bizmut cevherleri dışında kurşun, bakır, kalay, molibden ve tungsten metallerinin üretimi sırasında yan ürün olarak ta bizmut elde edilmektedir (Suzuki ve ark. 2001).

Şekil 1.2. Doğadaki bizmut kaynaklarından biri olan bizmutinit

2. BİZMUTUN KİMYASI

2.1. Bizmutun Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri

Bizmut parlak gümişi ve hafif pembe bir görünüme sahip olup yumuşak ve ağır yapıda bir metaldir (Şekil 2.1). Elementel bizmut oda sıcaklığında kararlı haldedir. Fakat zaman içerisinde yavaşça oksitlenerek bizmut metalinin etrafında oksitlenmiş bir tabaka oluşur. Bu oksitlenmiş tabaka ile bizmutun çok renkli görüntüsü meydana gelir ve oluşan bu tabakadan dolayı bizmut metali normal erime noktasından daha düşük bir erime noktasında erir (Suzuki ve ark. 2001).

Şekil 2.1. Bizmut Kristali

Simgesi Bi olan bizmut elementi azot, fosfor, arsenik ve antimon elementleriyle birlikte periyodik tablonun 5-A gurubunda yer alır. Bizmut ağır metal olup, kendisiyle aynı gruptaki elementlerle kıyaslandığında daha kararlı bir elementtir. Bizmutun atom numarası 83 ve atom kütlesi 280,98040 g'dır (Suzuki ve ark. 2001). Bizmut elementinin bazı karakteristik özellikleri Çizelge 2.1' de gösterilmektedir.

Atom Numarası	83
Atom Ağırlığı	208,980 g/mol
Atom Hacmi	21,3 cm ³ /g
Yoğunluk (20 ⁰C)	9,8 g/mL
Kristal Yapısı	Rhombohedral
Erime Noktası	271 °C
Kaynama Noktası	1560 °C
Atom Yarıçapı	1,70 Å
Elektrik İletkenliği	0,009 (micro-ohm) ⁻¹
Buharlaşma Isısı	42,7k.cal/g-atom
Birinci İyonlaşma Enerjisi	185 k.cal/g-atom
Elektronegatifliği	1,9

Çizelge 2.1.Bizmut bazı karakteristik özellikleri (Bhatki 1977)

Yarı iletken özelliğe sahip olan bizmut, tüm metaller arasında civadan sonra en düşük ısı iletkenliğine sahiptir. Ayrıca doğal halde hiçbir metal bizmut kadar diyamanyetik özellikte değildir (Suzuki ve ark. 2001).

Bizmutun elektronik konfigürasyonu [Xe] 4f⁴ 5d¹⁰ 6s² 6p³ şeklindedir ve elektronların kabuklar üzerindeki dağılımı Şekil. 2.2' de gösterilmiştir. Bu elektronik konfigürasyona sahip bizmutun +3 ve +5 olmak üzere iki temel oksidasyon basamağı vardır. +3 oksidasyon basamağına sahip bizmut bileşikleri üçgen piramit geometriye sahip iken, oksidasyon basamağına sahip +5 bizmut bileşikleri üçgen çiftpiramit sahiptirler (Şekil 2.3). geometrive bizmutun oksidasyon Ayrıca +3 basamağına sahip bileşiklerinin +5 basamağına oksidasyon sahip bileşiklerinden daha kararlı olduğu bilinmektedir (Suzuki ve ark. 2001).

Şekil 2. 2. Bizmut elementinin elektron dağılımı

Şekil 2.3. Bizmut(III) ve bizmut(V) bileşiklerinin geometrileri

2.2. Bizmut Bileşikleri

Bizmutun bazı atom ve moleküllerle gerçekleştirdiği reaksiyonlar sonucunda elde edilen bizmut bileşikleri aşağıdaki Çizelge 2.2'de yer almaktadır.

Reaktant	Bizmut ile Reaksiyonu
Azot (N ₂)	Reaksiyon gerçekleşmez
Brom (Br ₂)	BiBr ₃
Su (H ₂ O)	Reaksiyon gerçekleşmez
Hidrojen (H ₂)	Reaksiyon gerçekleşmez
Hava	Reaksiyon gerçekleşmez
İyot (I ₂)	BiI_3
Flor (F2)	BiF ₃ ve BiF ₅
Nitrik Asit (HNO ₃)	$Bi(NO_3)_3$
Sülfürik Asit (H2SO ₄)	SO_2
Hidroklorik Asit (HCl)	Reaksiyon gerçekleşmez
Selenyum (Se)	BiSe ₃
Sülfür (S)	Bi_2S_3
Tellür (Te)	Bi ₂ Te ₃
Fosfor (P)	Reaksiyon gerçekleşmez
Klor (Cl ₂)	BiCl ₃
O_2	Bi ₂ O ₃

Çizelge 2.2. Bizmutun bazı moleküllerle gerçekleştirdiği reaksiyonlar sonucunda oluşan bileşikler **(Samsanov 1968)**

Bizmut sülfürlerle kolaylıkla reaksiyona girmektedir. Gerçekleşen bu reaksiyon sonucunda Bizmut(III) sülfit (Bi₂S₃) bileşiği oluşmaktadır. Bizmut(III) sülfit bileşiği aşağıda gösterilen iki farklı reaksiyon sonucunda oluşturulabilmektedir (Şekil 2.4 ve Şekil 2.5) (Suzuki ve ark. 2001).

 $Bi^{3+} + 2H_2S \longrightarrow Bi_2S_3 + 6H^+$

2Bi + 3S ---->

Şekil 2.4. Bizmut(III) sülfit (Bi₂S₃) bileşiğinin fiziksel görünümü

≈_{Bi} S Bi S

 Bi_2S_3

Şekil 2.5. Bizmut(III) sülfit bileşiğinin yapısı

Bizmutun nitrik asit ile reaksiyona girmesi sonucunda ise Bizmut(III) nitrat (Bi(NO₃)₃) bileşiği (Şekil 2.6) oluşmaktadır (Bhatki 1977).

Şekil 2.6. Bizmut(III) nitrat (Bi(NO₃)₃) bileşiğinin yapısı ve fiziksel görünümü

Bizmut halejenürlerle (F, Cl, Br ve I) reaksiyona girerek bizmut halojenür bileşiklerini oluşturmaktadır. Bizmutun flor atomuyla tepkimeye girmesiyle bizmut(III) florür (Şekil 2.7) ve bizmut(V) florür bileşikleri oluşabilmektedir. Bizmut(III) florür bileşiğinin molekül ağırlığı 265,975 g/mol ve erime noktası 649 °C'dir. Bizmut(V) florür bileşiğinin ise molekül ağırlığı 303,97 g/mol ve erime noktası 151,4 °C'dir. Bizmut(III) florür bileşiği üçgen piramit geometriye sahipken bizmut(V) florür bileşiği üçgen çiftpiramit geometriye sahiptir (Şekil 2.8). Ayrıca bizmut(V) florür bileşiği çok kuvvetli oksitleyici ve

Şekil 2.7. Bizmut(III) florür bileşiğin fiziksel görünümü

florlayıcı özelliğe sahiptir. Bu iki bileşiği sentezlemek için kullanılan reaksiyonlar aşağıda belirtilmiştir (Greenwood ve ark. 1997).

Şekil 2.8. Bizmut(III) florür ve bizmut(V) florür bileşiklerinin yapıları

Bizmut halojenür bileşiklerinden bir diğeri Bi(III) klorür (BiCl₃), beyaz katı formdadır (Şekil 2.9) ve molekül ağırlığı 315,34 g/mol olup erime noktası 227 °C ve kaynama noktası 447 °C'dir. Bizmut(III) klorür bileşiği aşağıda gösterilen farklı sonucunda sentezlenebilmektedir reaksiyonlar (McGraw-Hill 2002). Bizmut(III) klorür bileşiği üçgen piramit geometriye sahiptir ve Şekil 2.10'da molekül yapısı gösterilmektedir. Bizmut(III) klorür'de yer alan Bi-Cl bağ uzunlukları sırasıyla 2,468 Å (Bi-Cl1), 2,513 Å (Bi-Cl2), 2,518 Å (Bi-Cl3), bağ açıları ise sırasıyla 93,2° (Cl1-Bi-Cl2), (Cl1-Bi-Cl3) ve 94,45°'dir 94,9° (Cl2-Bi-Cl3) (Nyburk ve ark. 1971).

Şekil 2.9. Bi(III) klorür bileşiğinin fiziksel görünümü

Şekil 2.10. Bi (III) klorürün molekül yapısı

Bizmut(III) bromür (BiBr₃) bileşiğinin yapısı ve fiziksel görünümü şekil 2.11'de gösterildiği gibidir. Bizmut(III) klorür ile genel olarak aynı özelliklere sahip olan bu bileşik suda çözündüğünde BiOBr bileşiğini oluşturur. Bizmut(III) bromür bileşiğinin erime noktası 217 °C, kaynama noktası 453 °C ve molekül ağırlığı 448,69 g/mol'dür (Bhatki 1977).

Şekil 2.11. Bizmut(III) bromür (BiBr₃) bileşiğinin molekül yapısı ve fiziksel görünümü

Bizmut(III) iyodür (Bil₃) bileşiği siyah ya da koyu kahverengi bir renge sahiptir (Şekil 2.12). Bizmut(III) iyodür bileşiğinin erime noktası 408°C ve molekül a ğırlığı ise 589,69 g/mol'dür. Bu bileşiğin BiCl₃ ve BiBr₃ bileşiklerine göre çözünürlüğü daha düşüktür **(**Bhatki 1977).

Şekil 2.12. Bizmut(III) iyodür (Bil₃) bileşiğinin yapısı ve fiziksel görünümü

Bizmut(III) tellelür (Bi₂Te₃) ve bizmut(III) selenür (Bi2Se3) bileşikleri siyah toz bir fiziksel görünüme sahiptir (Şekil 2.13) suda ve cözünmezler, konsantre nitrik asit ve kral suyu gibi kuvvetli asitlerde cözünürler (Suzuki ve ark. 2001). Bizmut(III) selenürün molekül ağırlığı 654 g/mol, erime noktası 710°C ve 25°C 'de yoğunluğu 6,82 a/cm³, bizmut(III) tellelürün ise molekül ağırlığı 800,76 g/mol, erime noktası 573°C ve yoğunluğu 7,642 g/cm³'tür (Sigma Aldrich MSDS). Ayrıca bu iki bileşik yarı iletken malzemelerin yapımında kullanılmaktadır (Suzuki ve ark. 2001).

Şekil 2.13. Bizmut(III) tellerür ve bizmut(III) selenür bileşiklerinin fiziksel görünümü

Beyaz toz görünümüne sahip bizmut(III) karbonat (Bi₂O₂(CO₃)) bileşiği Şekil 2.14'te gösterilmektedir. Bileşiğin molekül ağırlığı 509,97 g/mol, yoğunluğu ise 6,86 g/cm'tür (Sigma Aldrich MSDS). Karbonat veya bikarbonat çözeltisine bizmut nitratın ilave edildiği reaksiyon sonucunda elde edilir (Suzuki ve ark. 2001).

Şekil 2.14. Bizmut(III) karbonat (Bi₂O₂(CO₃)) bileşiği

Bizmut hidroklorik asit ya da sıcak derişik sülfürik asit ile kuvvetli reaksiyonlar vermemektedir. Ayrıca bizmut sulu çözeltilerinde ise Bi(III) iyonu şeklinde bulunur. Bu iyonlar çözeltide kuvvetli asit yerini tutarlar ve hidrolize karşı oldukça duyarlıdırlar. Hatta pH 1-2 değerleri arasında bazik tuz formuna dönüşmektedirler (Bhatki 1977).

3. BİZMUT(III) BİLEŞİKLERİNİN KOORDİNASYON KİMYASI

Bizmut(III) tuzları kullanılarak literatürde birçok yeni bizmut bileşiği sentezlendiği görülmüştür. Bizmut(III) bileşiklerinin lewis asiti özelliği bileşiklerinin yüksek metal oksidayonuna sahip olmalarına neden olur. Bu özelliğinden dolayı Bizmut(III) tuzları ile sentezlenen bileşiklerin koordinasyon sayıları 3 ile 10 arasında geniş bir aralığa sahiptir ve düzensiz bir şekilde değişmektedir. Sentezlenen bizmut bileşiklerinin bu koordinasyon sayısı bizmut elementi ile aynı grupta yer alan arsenik ve antimon bileşiklerin koordinasyon sayısı aralığına sahip olduğunu görülmektedir. Bununla

birlikte literatürde bizmut(III) bileşiklerine antimon ve arsenik ile sentezlenen bileşiklerden daha çok rastlanılmaktadır. Literatürde, sentezlenen bizmut(III) bileşiklerinin kimyasal yapıları çeşitli spektroskopik yöntemlerle aydınlatılmış ve molekül yapılarının üçgen piramit, ψ-üçgen çift piramit, düzgün dörtyüzlü (tetrahedral), kare piramit, düzgün sekizyüzlü (oktahedral), beşgen piramit, beşgen çiftpiramit, dodekahedral, iki başlıklı trigonal prizmatik, tek başlıklı kare antriprizmatik, kare prizmatik, trigonal dodekahedral, üç başlıklı trigonal prizmatik ve trigonal antiprizmatik yapılar olduğu görülmüştür (Şekil 3.1) (Yang ve ark. 2015).

Yapılan literatür çalışması sonucunda +3 oksidasyon basamağına sahip bizmut atomunun kükürt dönor atomu bulunduran ligandlar ile oluşturduğu bileşiklerin molekül yapılarının ise üç koordinasyon sayısına sahip üçgen piramit (trigonal piramidal), dört koordinasyon sayısına sahip ψ-üçgen çiftpiramit, beş koordinasyon sayısına sahip kare piramit, altı koordinasyon sayısına sahip düzgün sekizyüzlü (oktahedral), beşgen piramit ve trigonal antipirizmatik, yedi koordinasyon sayısına sahip beşgen çiftpiramit olduğu görülmüştür. Bu geometrik yapılara ait örnekler aşağıda incelenmiştir.

Üçgen piramit

Kare Piramit

Beşgen çiftpiramit

Tek başlıklı kare antiprizmatik

ψ- Üçgen çiftpiramit

Oktahedral

Dodekahedral

İki başlıklı trigonal prizmatik

Kare prizmatik

Trigonal dodekahedral

Üç başlıklı trigonal prizmatik Trigonal antiprizmatik Şekil 3.1. Bizmut(III) bileşiklerinin sahip olduğu molekül geometrileri

Tetrahedral

Bi

3.1. Üçgen Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

[Bi (Tab)₃](ClO₄)_n bileşiğinin molekül yapısı Sekil 3.2'de gösterilmektedir. Bileşiğin monomerik yapısında merkezdeki atomuna bizmut üC ayrı trimetilamonyumbenzentivolat ligantından gelen birer (Tab) kükürt donör atomunun bağlanmasıyla (Bi1-S1: 2,564(3) Å, Bi1–S2: 2,611(3) Å, Bi1–S3: 2,593(3) A) üçgen piramit geometri meydana gelmiştir. Bu monomerik vapıların merkezlerindeki bizmut atomları şekilde 3.2'de görüldüğü gibi sağ tarafından iki ve sol tarafından bir S atomuyla etkileşime girerek (Bi1....S1A 3,490(3) Å, Bi1....S3A

Şekil 3.2 [Bi(Tab)₃](ClO4)_n bileşiğinin molekül yapısı

3,234(3) Å, Bi1---S2B 3.260(3) Å) oktahedral geometriye sahip polimerik yapıyı oluşturmaktadır (Zhi-Gang ve ark. 2007).

[Ph₂Bi(tsac)]_∞ molekül bilesiğinin vapisi 3.3'te Şekil gösterilmiştir. Bileşiğin monomerik yapısında merkezdeki bizmut atomuna iki fenil ligantı atomlarından karbon (Bi1-C1: 2,233 Å, Bi1-C(7): 2,243 A), bir tiyosakkarin (tsac) ligantı ise sahip olduğu kükürt atomundan bağlanarak (Bi1-S1: 2,6399 Å) üçgen piramit

Şekil 3.3. [Ph₂Bi(tsac)]_∞ bileşiğinin molekül yapısı

geometriyi meydana getirmektedir. Bileşiğin polimerik yapısı bu monomerik yapıların Bi^{...}O (Bi1^{...}O1: 2,890 Å) etkileşimleri ile bir arada tutulmasıyla meydana gelmektedir (Andrews ve ark. 2011).

3.2. ψ-Üçgen Çiftpiramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Şekil 3.4. $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-SC_6F_5)]^T$ mono anyonunun molekül yapısı

 $[PPh_4][Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu - SC_6F_5)]$ bilesiği $[PPh_4]^+$ katyonu ve $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-SC_6F_5)]^$ anvonundan oluşmaktadır. mono Bu bileşiğin ψ-üçgençiftpiramit geometriye sahip $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu - SC_6F_5)]^{-1}$ dimerik vapıdaki mono anyonunun molekül yapısı Sekil 3.4'te verilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan birimlerin merkezindeki bizmut atomlarına (Bi(1) ve Bi(2)) pentaflorobenzentivol (SC_6F_5) ligantlarından gelen dört kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,586(5) Å, Bi(1)-S(2): 2,549(4) Å, Bi(1)-S(3): 2,655 Å, Bi(1)-S(6): 3,482 Å, Bi(2)-S(4): 2,598(4) Å, Bi(2)-S(5): 2,643(4) Å, Bi(2)-S(6): 2,615 Å, (Bi-S(7): 3,114 Å Bi(2)-S(7): 3,052 Å) bağlanmaktadır. Bu

kükürt atomlarından bir tanesi iki bizmut atomu arasında köprü oluşturarak (Bi-S(7): 3,114 Å Bi(2)-S(7): 3,052 Å) dimerik yapıyı oluşturmaktadır. Dimerik yapıdaki bileşiğin merkezindeki bizmut atomları ψ -üçgen çiftpiramit geometriye sahiptir. S(5), S(7) ve S(3) atomları aksiyel konumda, S(1), S(2), S(4) ve S(6) atomları ekvatoriyel konumda yer almaktadır **(**Chartmant ve ark. 2005).

3.3. Kare Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

[MeBiCl(S₂CNEt₂)] bilesiğinin molekül yapısı Şekil 3.5'te gösterilmiştir. Bizmut atomu cevresinde dietilditivo karbomat (S₂CNEt₂) ligantından gelen iki kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,670(2) Å, Bi(1)-S(2): 2,679(2) Å), metil grubundan gelen bir karbon atomu (Bi(1)-C(1): 2,228 Å) ve iki klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,895(2) Å, Bi(1)-Cl(1)': 2,918(2) Å) kare piramit geometriyi oluşturmaktadır. S(1) ve S(2) atomları cis-S, Cl(1), Cl(1') atomları cis-Cl pozisyonunda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, metil grubundan gelen C(1) atomu kare piramit aksiyel geometrinin kısmında yer almaktadır (Jain ve Ark 2006).

 $[BiCl_3(o-C_6H_4(CH_2SEt)_2)] \ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.6'da gösterilmiştir. Bir ditiyoeter (o-C_6H_4(CH_2SEt)_2) ligantının sahip olduğu iki kükürt atomu (Bi1-S2: 2,9323Å, Bi1-S1: 3,3159 Å) ve üç klor atomu (Bi1-Cl1: 2,6422 Å, Bi1-Cl2: 2,5508 Å, Bi1-Cl3: 3,2875 Å) merkez bizmut atomu çevresinde kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S1 ve S2 atomları cis-S pozisyonda ve Cl1 ve Cl2 atomları$

Şekil 3.6. [BiCl₃(o-C₆H₄(CH₂SEt)₂)] bileşiğinin molekül yapısı

Sekil 3.7'de kare piramit geometriye sahip dimerik yapıdaki anyonik $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu - SC_6F_5)_2]^{-1}$ bilesiğinin molekül yapısı gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomlarına ve Bi(2)) pentafloro (Bi(1) benzentiyol (SF_5C_6) ligantlarından gelen dört kükürt (Bi(1)-S(3): 2,901 Å, Bi(1)-S(5): 2,626 Å, Bi(1)-S(6): 2,701 Å, Bi(1)-S(8): 2,556 Å Bi(2)-S(1): 2,961 Å, Bi(2)-S(2): 2,583 Å, Bi(2)-S(4): 2,627 Å, Bi(2)-S(7): 2.678 Å) atomu bağlanarak wciftpiramit ücgen geometrivi oluşturmaktadır. Bizmut ve kükürt cis-Cl pozisyonda kare piramit yapının ekvatoriyel düzleminde yer alırken Cl3 atomu kare piramit geometrinin aksiyel kısmında yer almaktadır (Levason ve ark. 2010).

Şekil 3.7. [Bi₂(SC₆F₅)₆(µSC₆F₅)₂]⁻ bileşiğinin molekül yapısı

atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim ile ((Bi(1)^{...}S(1): 3,154 Å ve Bi(2)^{...}S(3): 3,160 Å) iki monomerik birim birbirlerine bağlanarak dimerik yapıyı oluşturmaktadır. Dimerik yapıdaki bileşiğin merkezindeki bizmut atomları etrafında ise kare piramit geometri meydana gelmektedir. Kare piramit geometrinin aksiyel konumunda S(8) ve S(2) atomları yer alırken, S(1), S(3), S(4), S(5) S(6) ve S(7) atomları kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer almaktadır (Jonathan ve ark. 2005).

Şekil 3.8'de kare piramit geometriye sahip dimerik yapıdaki $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-Cl)_2]^{2-}$ anyonik bileşiğin molekül yapısı gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna pentaflorobenzentiyol (SC₆F₅) ligantlarından gelen üç kükürt atomu (Bi(1)–S(1): 2,6708 Å, Bi(1)–S(3): 2,6800 Å) ve bir klor (Bi(1)–Cl(1): 2,9190 Å) atomu bağlanarak ψ -üçgen çiftpiramit geometriyi meydana getirmektedir. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim (Bi(1)^{...}Cl(1a): 2,9229 Å, Bi(1a)^{...}Cl(1): 2,9229 Å) ile iki monomerik birim birbirine bağlanarak dimerik yapı oluşmaktadır. Dimerik yapıdaki bileşiğin merkezindeki bizmut atomları etrafında ise kare piramit geometri meydana

gelmektedir. Cl(1) ve Cl(1a) atomları cis-Cl, S(1) ve S(3) atomları ise cis-S pozisyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, S(2) atomu kare piramit geometrinin aksiyel konumunda yer almaktadır (Jonathan ve ark. 2005).

Şekil 3.8. $[Bi_2(SC_6F_5)_6(\mu-Cl)_2]^{2-}$ bileşiğinin molekül yapısı

Sekil 3.9'da Bi(SCH₂CH₂NH₂)₂Cl bileşiğinin molekül yapısı gösterilmektedir. Aminoetentiyolat ligantlarından gelen iki kükürt (Bi(1)-S(1): 2,608(3) Å, Bi(1)-S(2): 2,569(3) Å) ve iki azot atomu (Bi(1)-N(1): 2,528(9) Å, Bi(1)-N(2): 2,398(8) Å) ile birlikte bir klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 3,121(3) Å) bizmut merkezi (Bi(1)) etrafında kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. İki azot (N(1) ve N(2)) bir kükürt (S(2)) ve bir klor atomu (Cl(1)) kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken bir kükürt atomu (S(1)) ise kare piramit geometrinin tepe noktasında yer almaktadır (Briand ve ark. 1998).

Şekil 3.9. Bi(SCH₂CH₂NH₂)₂Cl bileşiğinin molekül yapısı

Kare piramit geometriye sahip dimerik yapıdaki Bi(SCH₂C(O)OCH₂-CH₃)Cl₂ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.10'da gösterilmektedir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomlarına (Bi1 ve Bi1A) iki klor atomu ((Bi-Cl(1): 2,593(2) Å, Bi-Cl(2): 2,552(2) Å, Bi-Cl(1A): 3,371(3) Å, Bi-Cl(2A): 3,565 Å) ve metiltiyoglikolat ((SCH₂C(O)OCH₂-CH₃) ligantı sahip olduğu bir oksijen ve bir kükürt atom (Bi-S1: 3,021(2) Å, Bi-S1A: 3,250(2) Å, Bi-O1: 2,562(6) Å) bağlanarak kare piramit yapıyı meydana getirmektedir. Metil tiyoglikolat ligantlarının kükürt atomları (S1 ve S1A) bizmut merkezli iki birim arasında köprü görevi görerek kare piramit geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. Kare piramit yapının ekvatoriyel düzleminde S1A, S1, Cl1, Cl1A O1 ve O1A atomları yer alırken aksiyel konumda Cl2 ve Cl2A atomları yer almaktadır (Briand ve ark. 2003).

Şekil 3.10. Bi(SCH₂C(O)OCH₂-CH₃)Cl₂ bileşiğinin molekül yapısı

(Briand ve ark. 1998).

Kare piramit geometriye sahip Bi(SCH₂CH₂NMe₂)₂Cl bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.11'de verilmektedir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomuna (Bi(1)) bir klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,618(9) Å) ve iki dimetilaminoetentiyolat liganti (SCH₂CH₂NMe₂) sahip oldukları kükürt (Bi(1)-S(1): 2,538(9) Å, Bi(1)-S(2): 2,572(9) Å ve azot atomları (Bi(1)-N(1): 2,84(2) Å, Bi(1)-N(2): 2,67(3) Å) üzerinden bağlanarak bizmut atomu etrafında kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. N(2) ve (N(1) azot atomları cis-N, S(1) ve S(2) atomları ise cis-S pozisyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, Cl(1) atomu kare piramit geometrinin aksiyel kısmında yer almaktadır

Şekil 3.12'de kare piramit geometrive sahip [BiCl(Me₂DTC)₂]_n bileşiğinin molekül yapısı gösterilmektedir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomu etrafında dimetil ditiyo karbamat (Me₂DTC) dört ligantlarından gelen kükürt atomu (Bi-S1: 2,6834 Å, Bi-S2: 2,7014 Å, Bi-S3: 2,6481 Å, Bi-S4: 2,937 Å) ve bir klor (Bi-Cl: 2,8159 Å) kare piramit atomu geometriyi meydana getirmektedir. S1, S2, S4 atomları klor kare piramit ve geometrinin ekvatoriyel düzleminde alırken S3 atomu aksiyel yer

Şekil 3.12. [BiCl(Me₂DTC)₂]n bileşiğinin molekül yapısı

pozisyonda yer almaktadır. Ayrıca, bizmut ve kükürt atomları arasındaki iki molekül içi etkileşim (Bi^{...}S) ve bizmut ve klor atomları arasındaki bir (Bi^{...}Cl) molekül içi etkileşim ile bu monomerik yapılar bir arada tutularak bileşiğin polimerik yapısı oluşmaktadır (Şekil 3.13). Bileşiğin polimerik yapı ise pentagonal bipiramidal geometriye sahiptir (Ozturk ve ark 2014).

Şekil 3.13. [BiCl(Me₂DTC)₂]_n bileşiğinin polimerik yapısı

3.4. Düzgün Sekizyüzlü Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Düzgün sekizyüzlü yapıya sahip olan Bizmut(III) bileşikleri şekil 3.14'te gösterilen BiA₄B₂ ve BiA₃B₃ izomerik yapılar halinde bulunmaktadırlar. BiA₄B₂ yapısında B atomları birbirlerine komşu durumda yer alıyorlar ise cis-, birbirlerine ters konumda yer alıyorlar ise trans- izomere sahip yapıları oluşturmaktadırlar. BiA₃B₃ izomerik yapısı incelendiğinde ise, B atomları düzgün sekizyüzlü yapının bir yüzeyinde toplanarak facial izomeri oluştururken, B atomları meridyonel konumunda yer alarak merdiyonal izomeri oluştururlar. Literatürde bu yapılara örnek bizmut bileşikleri aşağıda gösterilmektedir.

Şekil 3.14. Düzgün sekizyüzlü geometriye sahip bizmut bileşiklerinin izomerik yapıları

3.4.1. Cis İzomer Düzgün Sekizyüzlü Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Şekil 3.15'te düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki [BiCl₂µ₂-Cl(aptu)₂]₂ bileşiğinin molekül vapısı gösterilmektedir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomlarına üç klor atomu (Bi-Cl(1): 2,723 Å, Bi-Cl(2): 2,503 Å, Bi-Cl(3): 2,894 Å) ve 1-allil-3-(2-pridil) tiyoüre (aptu) ligantlarından gelen iki kükürt atomu (Bi-S(1): 2,786 Å, Bi-S(2): 2,735 Å) bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedirler. Kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde S(1) ve S(2) atomları trans-S, Cl(1) ve Cl(3) atomları trans-Cl pozisyonda ver alırken Cl2 atomu aksiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim (Bi···Cl(3'): 3,703 Å, Bi'···Cl(3): 3,073 Å) ile iki monomerik yapı birbirine bağlanarak

dimerik yapıyı oluşturmaktadır. Dimerik yapının merkezindeki bizmut atomları çevresinde ise düzgün sekizyüzlü geometri meydana gelmektedir (Battaglia ve ark. 1981).

S(2) atomu ise aksiyel konumda yer almaktadır. İki monomerik iki birim birbirine bizmut ve iyot atomları arasındaki molekül içi iki kuvvetli etkileşimler ile (Bi^{...}I(1): 3,291 Å, Bi^{...}I(1): 3,291 Å) bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır (Raston ve ark. 1981).

Düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki {[CH₂)₅NCS₂]Bil}₂ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.17'de gösterilmektedir. oluşturan monomerlerin Dimerik yapıyı merkezindeki bizmut atomlarına (Bi1 ve Bi1A) piperidilditiyokarbamat ligantlarından ((CH₂)₅NCS₂) gelen dört kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,847(2) Å, Bi(1)-S(2): 2,646(2) Å, Bi(1)-S(3): 2,656(2) Å, Bi(1)-S(4): 2,686(2) Å) ve bir ivot atomu (Bi(1)-I(1): 3.2730(12) Å) bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S2A, S3A, S4A ve I1A atomu kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde, S1A atomu ise aksiyel konumda almaktadır. Bizmut ve iyot atomları ver arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim Å. (Bi(1A)^{...}I(1): 3,3093(12) Bi(1)^{...}I(1A):

Düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik vapıdaki $Bi(S_2CNEt_2)I_2]$ [I₂(Et₂NCS₂)Bi)I₂ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.16'da gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna üç iyot atomu (Bi-I(1): 3,190 Å, Bi-I(2): 3,091 Å, Bi-I(3): 2,965 Å) ve dietilditiyokarbamat ligantlarından (S₂CNEt₂) gelen iki kükürt atomu (Bi-S(1): 2,769 Å ve Bi-S(2): 2,649 Å) bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S(1), I(1), I(2)ve atomları kare I(3) piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde,

Şekil 3.17. {[(CH₂)₅NCS₂]BiI}₂ bileşiğinin molekül yapısı

3,3093(12) Å) köprüsüyle ile iki monomerik yapı birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. İyot atomları (I1A ve I1) birbirlerine cis-I pozisyonda yer almaktadır (Yin ve ark. 2007).

 $[Bil(S_2CNC_5H_{10})_2]_{\infty}$ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.18'de gösterilmektedir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomu (Bi1) çevresinde iki piperidilditiyokarbamat $(S_2CNC_5H_{10})$ ligantlarından gelen dört kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,597(8) Å, Bi(1)-S(2): 2,728(9) Å, (Bi(1)-S(3): 2,621(9) Å, (Bi(1)-S(4): 2,722(9) Å) ile iki iyot atomu (Bi(1)-I(1): 3,380(5) Å, Bi(1)-I(1A): 3,370(6) Å) düzgün sekizyüzlü geometriyi meydana getirmektedir. Bu yapıda yer alan iyot atomları (I1 ve I1A) birbirlerine trans-I pozisyonda yer almaktadır (Yin ve ark 2006).

Şekil 3.18. [Bil(S₂CNC₅H₁₀)₂]∞ bileşiğinin molekül yapısı

bileşiğinin molekül yapısı

Şekil 3.19'da düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki [BiCl₂µ₂-Cl (mipit)₂]₂ bileşiğinin molekül gösterilmektedir. yapısı Bileşiğin dimerik yapısını oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna (Bi(1) ve Bi(1a) üç klor (Bi(1)-Cl(1): 2,569(1) Å, Bi(1)-Cl(2): 2,586(2) Å, Bi(1)-Cl(3): 2,871(2) Å, Bi(1A)-CI(1A): 2,569(1) Å, Bi(1A)-CI(2A): 2,586(2) Å, Bi(1A)-Cl(3A): 2,871(2) Å) 1-metil-3-2-propil-2(3H) ve imidazoltiyon (mipit) ligantlarından gelen iki kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,937(2) Å, Bi(1)-S(2): 2,758(2) Å, Bi(1A)-S(1A): 2,937(2) Å, Bi(1)-S(2A): 2,758(2) Å) bağlanarak kare piramit geometriyi oluşturmaktadır. Cl(2) ve Cl(3) trans-Cl, S(1) ve S(2) trans-S

pozisyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, Cl(1) atomu aksiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim (Bi(1)^{...}Cl(3)A: 2.929 Å ve Bi(1A)^{...}Cl(3): 2,929 Å ile bu iki monomerik yapı birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği meydana getirmektedir (Williams ve ark 2007).

Düzgün sekizyüzlü geometrive sahip dimerik yapıdaki [BiCl₂ µ₂-Cl (mnpit)₂] bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.20'de gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna (Bi(1) ve Bi(1A)) üç klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,584(2) Å, Bi(1)-Cl(2): 2,875(1) Å, Bi(1)-Cl(3): 2.590(2) Å, Bi(1A)-Cl(1A): 2,584(2) Å, Bi(1A)-CI(2A): 2,875(1) Å, Bi(1A)-CI(3A): 2.590(2) Å) ve 1-metil-3(1-propil)-2(3H)-imidazol (mnpit) tivon ligantlarından iki kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,933(2) Å, Bi(1)-S(2): 2,750(2) Å, Bi(1A)-S(1A): 2,933(2) Å, Bi(1A)-S(2A): 2,750(2)

Şekil 3.20. [BiCl₂ µ₂-Cl (mnpit)₂] bileşiğinin molekül yapısı

bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S(1) ve S(2) atomları trans-S, Cl(2) ve Cl(3) atomları trans-Cl posizyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, Cl(1) atomu aksiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim (Bi(1)···Cl(2A): 2,997 Å Bi(1A)···Cl(2): 2,997 Å) ile monomerik yapılar birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşik oluşmaktadır (Williams ve ark. 2007).

Şekil 3.21. [Bi(L)₄(Cl)₂]Cl bileşiğinin molekül yapısı

 $[Bi(L)_4(CI)_2]^+$ katyonu Cl ve anyonundan oluşan iyonik [Bi(L)4(Cl)2]Cl bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.21'de gösterildiği gibidir. Katyonik bileşiğin merkezindeki bizmut atomunun çevresinde 3-mercapto-4-methyl-1,2,4-triazol dört ligantından gelen dört kükürt atomu (Bi-S(1): 2,858 Å, Bi-S(2): 2.800 Å) ve iki klor atomu ile (Bi-Cl(1): 2,658 Å, Bi-Cl(1A): 2,658 Å) düzgün sekizyüzlü geometri mevdana düzgün gelmiştir. Bu sekizyüzlü geometrideki Cl(1) ve Cl(1A) klor atomları birbirlerine trans pozisyonda ver almaktadır (Imran ve ark. 2013).

Düzgün sekizyüzlü geometrive sahip dimerik yapıdaki [BiCl₃(deimdt)₂]₂ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.22'de gösterilmektedir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna iki N,N'-dietilimidazolidin-2-tiyon (deimdt) ligantları bir kükürt atomundan (Bi-S(1): 2.783 Å, Bi-S(2): 2,871 Å) ve üç klor atomu (Bi-Cl(1): 2,558 Å, Bi-Cl(2): 2,613 Å, Bi-Cl(3): 2,807 Å, bağlanarak kare piramit geometriyi oluşturmaktadır. S(2), Cl(1), Cl(2) ve Cl(3) atomları kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde, S(1) atomu ise aksiyel konumda ver almaktadır. S(1) ve S(2)pozisyonda atomları trans-S bizmut atomuna bağlanmaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi (Bi^{...}Cl'(3): 2,934 Å, etkileşim ile

bileşiğinin molekül yapısı

Bi'...Cl(3'): 2,934 Å) monomerik yapılar birbirine bağlanarak dimerik yapı oluşmaktadır. Dimerik yapının merkezindeki bizmut atomları etrafında ise düzgün sekizyüzlü geometri meydana gelmektedir (Battagli ve ark. 1983).

3.4.3. Facial İzomer Düzgün Sekizyüzlü Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Düzaün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki $[Bi(Tr^{Me})(CI)(\mu_2CI)]_2$ bileşiğinin molekül yapısı Şekil 3.23'te gösterilmistir. Dimerik vapivi oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna (Bi(1) ve Bi(1A)) tris(3-metil-2merkaptotraiazol)borat (Tr^{Me}) ligantından gelen üç kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,675(2) Å, (Bi(1)-S(2): 2,688(2) Å, (Bi(1)-S(3): 2,825(2) Å, (Bi(1A)-S(1A): 2,675(2) Å, (Bi(1A)-S(2A): 2,688(2) Å, (Bi(1A)-S(3A): 2,825(2) A) ve iki klor atomu

Şekil 3.23. [Bi(Tr^{Me})(Cl)(µ₂-Cl)]₂ bileşiğinin molekül yapısı

(Bi(1)-Cl(1): 2,678(2) Å, Bi(1)-Cl(2): 2,678(2) Å, Bi(1A)-Cl(1A): 2,678(2) Å, Bi(1A)-Cl(2): 2,678(2A) Å) bağlanarak kare piramit geometriyi oluşturmaktadır. S(2) ve S(3) atomları cis- S, Cl(1) ve Cl(2) atomları cis-Cl pozisyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken S(1) atomu aksiyel pozisyonda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü (Bi(1)···Cl(2A): 2,961 Å, Bi(1A)···Cl(2): 2,961 Å) molekül içi etkileşim ile birbirlerine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. Dimerik yapıda kükürt atomları (S(1),(S2),S(3) ve S(1A),S(2A),S(3A)) ve klor atomları (Cl(1),Cl(2),Cl(2A) ve (Cl(1A),Cl(2A),Cl(2)) düzgün sekizyüzlü geometrinin birer yüzünde toplanarak facial izomeri meydana getirmektedir (Imran ve ark. 2013).

Şekil 3.24. [(Tm)BiCl(µ-Cl)]₂ bileşiğinin molekül yapısı

Düzgün sekizyüzlü geometrive sahip dimerik yapıdaki $[(Tm)BiCl(\mu-Cl)]_2$ bilesiğinin molekül vapisi Şekil 3.24'te gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna (Bi1 ve Bi1*) hidrotris (metimazoil) borat (Tm) ligantından gelen üç kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,635(4)Å, Bi(1)-S(2): Å, 2,687(5)Bi(1)-S(3): 2,714(5)Α, Bi(1')-S(1'): 2,635(4)Å. Bi(1')-S(2'): 2.687(5)Å. Bi(1')-S(3'):

2,714(5) Å) ve iki klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,807(5) Å, Bi(1)-Cl(2): 2,887(5) Å, Bi(1')-Cl(1): 2,807(5) Å, Bi(1')-Cl(2'): 2,887(5) Å) bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S(2) ve S(3) atomları cis-S, Cl1 ve Cl(2) atomlar cis-Cl pozisyonda kare piramit geometirin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, S(1) atomu aksiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki kuvvetli molekül içi etkileşim (Bi(1)···Cl(2'): 3,009(5) Å, Bi(1')···Cl(2): 3,009 Å) ile iki monomerik yapı birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. Dimerik yapıdaki bizmut etrafındaki kükürt atomları (S(1),S(2),S(3) ve S(1)',S(2)',S(3)') ve klor (Cl(1),Cl(2),Cl(2') ve Cl(1'),Cl(2'),Cl(2)) düzgün sekizyüzlü geometrinin birer yüzünde yer aldıklarından dolayı facial izomeri oluşturmaktadırlar (Reglinski ve ark.

 $BiCl_3[SC(NH_2)_2]_7$ bileşiği $[Bi_2CI_4(SC(NH_2)_2)_6]^2$ katyonu ve $[BiCl_5SC(NH_2)_2]^{2-}$ anyonundan oluşan iyonik bir bileşiktir. Bileşiğin katyonik kısmının molekül yapısı Şekil 3.25'te gösterilmektedir. Dimerik vapıdaki katyonik bileşiği oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomuna iki klor atomu (Bi(1)-Cl(4): 2,9189(10), Bi(1)-Cl(5): 2,6712(10) Å, Bi(1A)-Cl(4A): 2,9189(10), Bi(1)-CI(5A): 2,6712(10) Å) ve tiyoüre

Şekil 3.25. $[Bi_2Cl_4(SC(NH_2)_2)_6]^{2+}$ katyonunun molekül yapısı

(SC(NH₂)) ligantlarından gelen üç kükürt atomu (Bi(1)-S(3): 2,6761(9), Bi(1)-S(1): 2,6871(9), Bi(1)-S(2): 2,7925(11) Å, Bi(1)-S(3): 2,6761(9) Å, Bi(1A)-S(1A): 2,6871(9) Å, Bi(1A)-S(2A): 2,7925(11) Å, Bi(1)-S(3): 2,6761(9) Å) bağlanarak kare piramit geometriyi meydana getirmektedir. S(1) ve S(2) atomları cis-S, Cl(4) ve Cl(5) atomları cis pozisyonda kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, S(3) atomu aksiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki kuvvetli

molekül içi etkileşim (Bi(1)^{...}Cl(4A): 2,9369(10) Å, Bi(1A)^{...}Cl(4): 2,9369(10) Å) ile iki monomerik yapı birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki katyonik bileşiği oluşturmaktadır. Kükürt atomları (S(1), S(2), S(3) ve S(1A), S(2A), S(3A)) ve klor atomları (Cl(4), Cl(5), Cl(4A) ve Cl(4A), Cl(5A), Cl(4)) düzgün sekizyüzlü yapının bir yüzünde toplanarak facial izomeri oluşturmaktadırlar (Luan ve ark. 2010).

Şekil 3.26'da [BiCl₃(tHPMT)₃] bileşiğinin molekül yapısı gösterilmiştir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomu çevresindeki üç klor atomu Bi(1)-Cl(1): 2,784 Å, Bi(1)-Cl(2): 2,669 Å, Bi(1)-Cl(3): 2,757) ve üç tetrahidroksipirimidin (tHPMT) ligantından gelen üç kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,779 Å, Bi(1)-S(2): 2,876 Å, Bi(1)-S(1): 274,1 Å) düzgün sekizyüzlü geometriyi meydana getirmektedir. Klor atomları (Cl(1), Cl(2) ve Cl(3)) ve kükürt atomları (S(1), S(2) ve S(3)) düzgün sekizyüzlü geometrinin birer yüzünde toplandıklarından dolayı facial izomeri oluşturmaktadırlar (Praeckel ve ark. 1982).

Şekil 3.27'de düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki [BiCl L (µ₂-Cl)]₂ L: (1-azefenil-4-(2-piridil)-2. 3penta-1.3-dien-1-tivolato) diazo bilesiğinin molekül yapısı gösterilmiştir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezin deki bizmut atomuna (Bi1 ve Bi1a) iki klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,585 Å, Bi(1)-Cl(2): 2,791 Å, Bi(1a)-Cl(1a): 2,585 Å, Bi(1a)-Cl(2a): 2,791 Å) ve liganttan gelen iki azot (Bi(1)-N(1): 2,501 Å, Bi(1)-N(2): 2,355 Å, Bi(1a)-N(1a): 2,501, Bi(1a)-,N(2a): 2,355 Å) ve bir kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,583 Å, Bi(1a)-S(1a): 2,583 bağlanarak kare piramit A)

geometriyi meydana getirmektedir. trans-Cl pozisyondaki Cl(1) ve Cl(2) atomları,

N(1) ve S(1) atomları kare piramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken, N(2) atomu akiyel konumda yer almaktadır. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki güçlü molekül içi etkileşim (Bi(1)^{...}Cl(2a): 3,162 Å, Bi(1a)^{...}Cl(2): 3,162 Å) ile iki monomerik yapı birbirine bağlanarak düzgün sekizyüzlü geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. Klor atomları (Cl(1), Cl(2), Cl(2a), ve Cl(1a), Cl(2a), Cl(2), düzgün sekizyüzlü geometrinin bir yüzünde toplandıklarından dolayı facial izomer meydana gelmiştir (Diemer ve ark. 1995).

3.4.4. Meridyonel İzomer Düzgün Sekizyüzlü Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Şekil 3.28. BiCl₃[meimtH]₃.H₂O bileşiğinin molekül yapısı

Şekil 3.29. [BiBr₃.(etu)₃] bileşiğinin molekül yapısı

Düzgün sekizyüzlü geometriye sahip BiCl₃[meimtH]₃.H₂O bilesiğinin molekül yapısı Şekil 3.28'de gösterilmiştir. Üç klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,584(2) Å, Bi(1)-Cl(2): 2,700(2) Å, Bi(1)-Cl(3): 2,876(2) Å) ve 2merkapto-1-metil imidazole (meimtH) ligantlarından gelen kükürt atomları (Bi(1)-S(1): 2,777(2) Å, Bi(1)-S(2): 2.762(2) Å, Bi(1)-S(3): 2.948(2) Å) bizmut atomu cevresinde düzgün sekizyüzlü geometriyi oluşturmaktadır. Kükürt atomları (S(1),S(2),S(3)) düzgün sekizyüzlü yapının ekvatoriyel konumunda yer alarak meridyonel izomere sahip bileşiği meydana getirmektedir (Williams ve ark. 2006).

Şekil 3.29'da düzgün sekizyüzlü geometrive sahip [BiBr₃(etu)₃] bileşiğinin molekül yapısı gösterilmektedir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomu çevresinde üç brom atomu (Bi–Br(1): 2,836 Å, Bi– Br(2): 2,881 Å, Bi–Br(1): 2,770 Å ve üç etilentiyoüre (etu) ligantından gelen üç kükürt atomu (Bi-S(1): 2,865 Å, Bi-S(2): 2,869 Å, Bi–S(3): 2,812 Å) sekizyüzlü düzgün geometriyi mevdana getirmektedir. Düzaün sekizyüzlü geometride kükürt atomları ekvatoriyel yer konumda alarak meridyonel izomeri oluşturmaktadır (Battaglia ve ark. 1992).
3.5. Beşgen Piramit Geometriye Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

Beşgen piramit geometriye sahip dimerik yapıdaki {(Me₂NCS₂)Bi}₂ bileşiğinin molekül Sekil vapisi 3.30'da gösterilmektedir. Dimerik yapıyı oluşturan monomerlerin merkezindeki bizmut atomu N,Ndimetilditiyokarbamat ligantlarından gelen altı kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,611(2) Å, Bi(1)-S(2): 2,838(3) Å, Bi(1)-S(3): 2,807(3), Bi(1)-S(4): 2,803(3) Å, Bi(1)-S(5): 2,829(3) Å, Bi(1)-S(6): 2,927(3) Å) etrafında beşgen piramit (pentagonal piramidal) geometriyi oluşturmaktadır. S(2), S(3), S(4), S(5), S(6) atomları beşgen ciftpiramit geometrinin ekvatorivel düzleminde yer alırken S(1) atomu beşgen piramit geometirinin aksiyel

Şekil 3.30. $\{(Me_2NCS_2)Bi\}_2$ bileşiğinin molekül yapısı

konumunda yer almaktadır. İki monomerik birim Bi^{...}S etkileşimleri ile bir arada tutularak dimerik yapıyı meydana getirmektedir (Yin ve ark. 2007).

Beşqen piramit geometriye sahip Bi(SCH₂CH₂NH₂)₃ bileşiğinin molekül yapısı Sekil 3.31'de gösterilmektedir. Bileşiğin merkezindeki bizmut atomuna üç amino etantiyolat (SCH₂CH₂NH₂) ligantı sahip oldukları bir kükürt (Bi(1)-S(1): 2,748 Å, Bi(1)-S(2): 2,567 Å, Bi(1)-S(3): 2,654 Å) ve bir azot atomundan (Bi(1)-N(1): 2,81 Å, Bi(1)-N(2): 2,83 Å, Bi(1)-N(3): 2,64 Å) bağlanarak beşgen piramit geometriye sahip bileşiği meydana getirmektedir. S(2) atomu beşgen piramit geometrinin aksiyel konumunda yer alırken S(1), S(3), N(1), N(2) ve N(3) atomları ekvatoriyel düzlemde yer almaktadırlar (Briand ve ark 1998).

Şekil 3.31. Bi(SCH₂CH₂NH₂)₃ bileşiğinin molekül yapısı

Sekil 3.32'de besgen piramit geometrive sahip Bis (dietilditiyokarbamat)[2-(2'pyridil)fenil] bizmut(III) bileşiğinin gösterilmiştir. molekül yapısı Bileşiğin merkezindeki bizmut atomuna iki dietilditiyokarbamat ligantları sahip oldukları iki kükürt atomlarından (Bi-S(1): 2,978 Å, Bi-S(2): 2,895 Å, Bi-S(3): 2,766 Å, Bi-S(4): 2,878 Å) ve 2-(2'-pyridil)fenil ligantı bir azot (Bi-N(1): 2,553) ve bir 2,263 karbon (Bi-C(1): Å) atomundan bağlanarak bizmut atomu etrafında beşgen piramit olusturmaktadır. S(1). geometrivi S(2), S(3), S(4) ve N(1) atomları piramit beşgen geometrinin ekvatoriyel düzleminde yer alırken

C(2) atomu aksiyel konumda yer almaktadır (Ali ve ark 1990).

3.6. Beşgen Çiftpiramit Yapıya Sahip Bizmut(III) Bileşikleri

bileşiğinin molekül yapısı

Beşgen çiftpiramit geometrive sahip dimerik yapıdaki [{Bi(tu)(pcdt)₂Cl}₂] bileşiğinin molekül yapısı şekil 3.33'de gösterilmiştir. Dimerik yapıyı monomerlerin merkezindeki bizmut atomları (Bi ve Bi') etrafında bir klor (Bi-Cl: 2.911 atomu Å). tivoüre ligandından gelen bir kükürt atomu (Bi-S(5): 3,017 Å) ve pirolidin karboditivolat ligantlarından (pcdt) gelen dört kükürt atomu (Bi-S(1): 2,624 Å, Bi-S(2): 2,803 Å, Bi-S(3): 2,649 Å, Bi-S(4): 2,735 Å) ve düzgün sekizyüzlü geometriyi meydana getirmektedir. Bizmut ve klor atomları arasındaki iki kuvvetli molekül ici etkileşim (Bi^{...}Cl': 3.187 Å ve Bi'^{...}Cl: 3.187 Å) ile

monomerik iki yapı birbirine bağlanarak beşgen çiftpiramit geometriye sahip dimerik yapıdaki bileşiği oluşturmaktadır. Bir klor atomu Cl' ve tiyoüre ligantlarından gelen bir kükürt atomu (S5) beşgen çiftpiramit geometrinin aksiyel konumunda yer alırken, S(1), S(2), S(3), S(4), Cl atomları ekvatoriyel düzlemde yer almaktadır (Battagli ve ark. 1986).

Beşgen ciftpiramit geometriye sahip $[Bi(S_2-CNEt_2)Cl_2(py)_3]$ bileşiğinin molekül yapısı şekil 3.34'te gösterilmiştir. Merkezdeki bizmut atomu cevresinde dietilditiyokarbamat ligantından (S2-CNEt2) gelen iki kükürt atomu (Bi-S(1): 2,728 Å, Bi-S(2): pridin 2,742 Å), (py) ligantlarındandan gelen üÇ azot atomu Bi-N(A1): 2,794 Å, Bi-N(B1): 2,698 Å, Bi-N(C1): 2,668 Å ve iki klor atomuyla (Bi-Cl(1): 2,721 Å, Bi-Cl(2): 2,653 Å) beşgen çift piramit geometri meydana gelmektedir. Besgen ciftpiramit geometrinin ekvatoriyel düzleminde S(1), S(2), N(A1), (NA2) ve N(A3) atomları yer alırken, Cl(1) ve

CI(2) atomları aksiyel konumda yer almaktadır (Raston ve ark 1981).

3.7. Trigonal Prizmatik Yapıya Sahip Bi (III) Bileşikleri

Şekil 3.35'de $[Bi_4Cl_{10} (tsc)_6]^{2-1}$ anyonik bileşiğinin molekül yapısı gösterilmektedir. Bileşik tane üÇ bizmut merkezli düzgün sekizyüzlü vapıya sahip ve bir tane bizmut merkezli trigonalantiprizmatik birimlerin geometrive sahip klor köprüleriyle bir arada tutulmasıyla meydana gelmiştir. Trigonal prizmatik geometrive sahip yapının merkezindeki bizmut atomu etrafında bir klor atomu, (Bi(2)^{...}Cl(1): 3,12 Å), tiyosemikarbazit (tsc) ligantlarından gelen üç kükürt (Bi(2)-S(2): 2,64 Å) ve üç azot atomu (Bi(2)-N(4): 2,74 Å) ver almaktadır. Düzgün sekizyüzlü geometrive sahip yapının merkezindeki bizmut atomu cevresinde ise iki tanesi köprü görevi

gören dört klor atomu (Bi(1)-Cl(1): 2,96 Å, Bi(1)-Cl(2): 2,61 Å, Bi(1)-Cl(3): 2,68: Å, Bi(1)-Cl(4): 2,74 Å) tiyosemikarbazit ligantından gelen bir azot (Bi(1)-N(1): 2,54 Å) ve bir kükürt atomu (Bi(1)-S(1): 2,60 Å) bulunmaktadır (Battaglia ve ark. 1978).

4. TİYOAMİTLER

Tiyoamitler RCS-NR, R', R'' kapalı formülüne sahip fonksiyonel gruplar olarak bilinmektedirler. Tiyoamit yapılı bileşikler amitlerin nerdeyse bütün özelliklerini taşımaktadırlar. En iyi bilinen tiyoamit tiyoasetamittir ve sülfit iyonu kaynağı olarak kullanılmaktadır (Kenneth ve Ark 1995).

Şekil 4.1. Tiyoamitlerin genel formülü

Literatürdeki ilk tiyoamit sentezi 1815 yılında Gay Lussac tarafından gerçekleştirmiştir. Ayrıca tiyoamitlerin senteziyle ilgili olarak 1843 yılında Berzeleus isimli bilim adamının çalışmalarının da olduğu bilinmektedir. Tiyoamitler genellikle amitlerin pentasülfit fosfor gibi fosfor sülfitler ile muamele edilmesiyle sentezlenmektedir. Bunun dışında hidrojen sülfit ile nitrillerin reaksiyonu sonucunda da tiyoamitler sentezlenebilmektedirler (Zabicky 1970). Ayrıca polar özelliklerinden dolayı tiyoamitler kolaylıkla reaksiyonlara katılabilmektedirler (Velkov 2001).

Sanayi endüstirisinde tiyoamitler birçok farklı alanda değerlendirilmektedirler. Hızlandırıcı olarak vulkanizasyon işleminde kauçuğun daha dayanıklı ve sert bir malzeme olmasını sağlamak için, metal korozyon işleminde inhibitör olarak ve elektrik akımının iletilmesini sağlayan poliolefin karıştırıcılarda kullanılmaktadırlar. Bunların yanı sıra mantar ve mantar sporlarını, böcekleri, akar ve yumurtalarını öldürmek için kimyasal ilaçların yapımında tiyoamit bileşikleri kullanılmaktadır (Reiss ve ark. 2012).

Tiyoamitlerin bir diğer önemli kullanım alanı tıbbi uygulamalardır. Tüberkülozun tedavisinde tiyoamit türevi bir bileşik olan etiyonamid ilaç olarak kullanılmaktadır (Velkov 2001). Ayrıca merkezi sinir sitemini yatıştırmada, bağırsak sisteminde oluşan solucanların tedavisi ve bazı kanser hastalıklarının tedavisi gibi birçok klinik uygulamalarda tiyoamit türevi bileşikler ilaç olarak kullanılmaktadır (Reiss ve ark. 2012).

1985 yılında K.G. Van Scoik ve arkadaşlarının yapmış olduğu çalışmada 6merkaptopürinin bileşiğinin (Şekil 4.2) tek başına anti-tümör özellik gösterdiği belirtilmiştir (Hadjikakou ve ark. 2008).

Tiyoamit türevi ligandların tek başlarına anti-tümor aktivitelerinin dışında bazı metallerle oluşturdukları bileşiklerinin rahim kanseri (HeLa) ve göğüs kanseri (MCF-7) gibi bazı önemli kanser hücreleri üzerinde oldukça antiproliferative özelliğe sahip olduğu bilim adamlarının yapmış olduğu çalışmalar sonucunda kanıtlanmıştır (Ozturk ve ark. 2010).

Tiyoamit türevi ligandlar metallere tek dişli veya çok dişli olarak bağlanabilmektedirler. Şekil 4.3'te bu ligantların metallere bağlanma şekilleri gösterilmektedir (Hadjikakaou ve ark. 2008).

Şekil 4.3. Tiyoamit türevi ligandların metallere bağlanma şekilleri

4.1. 5-Etoksi-2-Merkaptobenzimidazol

5-Etoksi-2-Merkaptobenzimidazol ligantı açık kahverenginde ve toz formuna sahip bir bileşiktir. Molekül ağırlığı 194,25 g/mol olan bu ligandın erime noktası 252-256°C aralı ğındadır. 5-Etoksi-2-Merkaptobenzimidazol ligandının kapalı formülü C₉H₁₀N₂OS dir (Sigma Aldrich Safety Data Sheets). Bir hidrat molekülü içeren ligandın yapısı aşağıda gösterilmiştir. Bileşikte yer alan C-S bağ uzunluğu 1.691Å dur. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol bileşik tiyon formunda yer almaktadır.

Şekil 4.4. EtMBZIM.H₂O bileşiğinin kristal yapısı

5.GEREÇ ve YÖNTEM

5.1. Kullanılan Kimyasallar

5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ile bizmut(III) halojenürlerin oluşturduğu bileşiklerini sentezlemek için gerçekleştirilen reaksiyonlarda kullanılan kimyasallar; 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazole (Sigma), Bizmut(III) klorür (BiCl₃) (Aldrich), bizmut(III) bromür (BiBr₃) (Aldrich), bizmut(III) iyodür (Bil₃) (Aldrich), etanol (C₂H₅OH) (Merck), asetonitril (CH₃CN) (Merck), aseton (C₃H₆O) (Merck), metanol (CH₃OH) (Merck) reagent grade'tir. (Şekil 5.1). Çözücüler, bizmut(III) halojenürler ve 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol için ek saflaştırma işlemi yapılmamıştır.

Şekil 5.1. Sentez reaksiyonlarında kullanılan kimyasal bileşikler

5.2.Kullanılan Cihazlar

Deneysel çalışmalarda Kern PLS 420-3F terazi, Velp AM4 ısıtıcılı magnetik karıştırıcı, Nüve EV 018 Vakum etüvü, Motic BA 310POL polarize mikroskop, VWR pH 1000L pH metre kullanılmıştır. Sentezlenen bileşiklerin erime noktaları değerleri Stuart SMP30 erime noktası tayin cihazı kullanılarak belirlenmiştir. Bileşiklerin iletkenlik değerlerinin belirlenmesinde VWR CO 3000L iletkenlik cihazı kullanılmıştır. Sentezlenenbileşiklerin C, N, H ve S yüzdeleri LECO CHNS-932 elementel analiz cihazı kullanılarak belirlenmiştir. Mid-IR spektrumu BRUKER VERTEX 70 ATR cihazı ile 400-4000 cm⁻¹ aralığında alınmıştır. Far-IR spektrumu BRUKER IFS 66/S cihazı ile 50-700 cm⁻¹ aralığında kaydedilmiştir. FT-Raman spektrumları 780 nm'de Thermo DXR RAMAN cihazı ile alınmıştır. Termal analiz SII TG-DTA 7200 EXSTAR

Thermo Gravimetry / Differential Thermal Analyzer cihazı ile N₂ (50cm³ / dk⁻¹) ortamında 10°C.dk⁻¹ ısınma hızı ile azot gazı altında yapılmıştır. Bileşiklerin ¹H ve ¹³C NMR spektrumları DMSO çözeltisi içerisinde BRUKER AVANCE III 400 MHz NMR cihazı ile kaydedilmiştir. SHIMADZU UV-2600 UV-Vis spektrofotometre ile UV spektrumları ve enzim kinetiği alınmıştır. Oluşan bileşiklerin X-ışını yöntemi ile kristal yapı tayini Oxford Diffraction CCD cihazı ile grafit monokromatör Mo radyasyonu (λ =0,71073Å) kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Birim hücre parametreleri en küçük karelere uydurma yöntemi ile belirlenmiştir. Tüm veriler Lorentz- polarizasyon efekt ve absorpsiyonu ile düzeltilmiş ve yapılar SHELXS97 metoduyla çözülmüştür. Yapının düzeltilmesi için full-matrix en küçük kareler prosedürü F² ile SHELXL97 kullanılmıştır.

5.3.Enzim İnhibisyon Çalışması

Tampon çözeltisinin hazırlanması: Çalışmalarda kullanılan tampon çözeltisi 6,18 gram borik asit'in (H3BO3) 300 ml saf suda çözünmesi ve pH'ın %50(w/v)'lik NaOH ile 9'a ayarlanması ve son çözeltinin hacminin 500 ml'ye tamamlanması ile hazırlanmıştır.

Linoleik asit substrat çözeltisinin hazırlanması: 0,05 ml linoleik asit, 0,05 ml %95'lik etanol'de çözünür, elde edilen çözeltiye 50 ml saf su ilave edilir. Elde edilen çözelti karışımından 5 ml alınarak 30 ml borat tamponu ile karıştırılır.

Enzim (Lipoksigenaz) çözeltisi: Her 1 ml'lik borat tamponu içerisinde enzimin 10000 U' lik çözeltisi buz banyosu içerisinde hazırlanır.

Prosedür: Enzim aktivitesi UV spektrofotometresi kullanılarak 234 nm dalga boyunda ölçülmüştür. Sentezlenen bileşiklerin lipoksidaz enzimi tarafından linoleik asit'in oksidasyonu üzerine etkisi geniş konsantarasyon aralığında (10-500 μM) çalışılmıştır. Sentezlenen bizmut(III) klorür bileşiklerinin 0,01 M stok çözeltileri dimetilsülfoksit (DMSO) içerisinde hazırlanmıştır. Enzim aktivite ölçümünün alındığı UV küvetine 0,05 ml enzim çözeltisi, 2 ml linoleik asit çözeltisi, gerekli miktarlarda tampon çözeltisi ve inhibitör çözeltisi eklenmiştir. UV küvetindeki toplam hacim 3 ml olacak şekilde ayarlanmıştır. Aktivite çalışmaları termostatik su banyosunda ve 25°C'de gerçekleştirilmiştir. Her konsantrasyon için inhibisyon aktivite deneyleri üç set halinde tekrarlanmıştır. Hem inhibitör varlığında hem de inhibitör yokluğunda absorbansa karşı zaman grafiklerinden her bir konsantarsyon için inhibitör varlığındaki vo ve inhibitör yokluğundaki vo değerleri hesaplanmıştır.

5.4.Bizmut(III) Halojenürlerin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol İle Oluşturdukları Bileşiklerin Sentez Yöntemleri

Bizmut(III) halojenür bileşikleri, bizmut(III) klorür, bizmut(III) bromür ve bizmut(III) iyodürün 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ile reaksiyonları sonucu elde edilmişlerdir. Bu reaksiyonlar uygun çözücü karışımları içerisinde 1:2 (metal:ligand) stokiyometrik oranlarda gerçekleştirilmiştir. Sentezlenen bizmut(III) halojenür bileşikleri reaksiyon çözeltilerinin oda sıcaklığında yavaşça uzaklaştırılması sonucu elde edilmişlerdir. Sentezlenen tüm bizmut(III) halojenür bileşikleri oda sıcaklığında kararlıdır.

$$BiCl_{3} + 2EtMBZIM \xrightarrow{Acetone} \{ [(BiCl_{2}(\mu_{2}-Cl(EtMBZIM)_{2})_{2}].C_{2}H_{5}OH \}$$
(I)

$$BiBr_{3} + 2EtMBZIM \xrightarrow{CH_{3}CN} \{[(BiBr_{2}(\mu_{2}-Br(EtMBZIM)_{2})_{2}], H_{2}O\}$$
(II)

$$BiI_3 + 2EtMBZIM \xrightarrow{CH_3CN} \{[(BiI_2(\mu_2 - I(EtMBZIM)_2)_2]\}$$
(III)

$\{[(BiCl_2(\mu_2-CI(EtMBZIM)_2)_2], C_2H_5OH\} (1) Bileşiğinin Sentezi:$

Aseton (10 ml) içerisindeki (0,5 mmol, 0,097 g) 5-etoksi-2merkaptobenzimidazol 0,25 mmol bizmut(III) klorür'ün (0,079 g) etanol (10 ml) içerisindeki çözeltisine ilave edildi. Elde edilen bu turuncu renkli çözelti 3 saat boyunca oda sıcaklığında karıştırıldı. Bu 3 saatlik süre sonunda turuncu renkli çözelti süzgeç kağıdından süzülerek berrak durumdaki çözelti karanlık ortamda ve oda sıcaklığında kristallendirme için bekletildi. Yaklaşık 3 hafta sonunda koyu sarı renkli kristaller elde edildi.

1: Koyu sarı kristaller; verim % 83.8; mp, 213-217 °C; mw, 1453.76 g/mol. Elementel Anal. Hesaplanan $C_{38}H_{46}Bi_2Cl_6N_8O_5S_4$: C, 31.39; H, 3.19; N, 7.71; S, 8.82. Bulunan: C,31.23; H, 3.14; N, 7.78; S, 8.78. UV–Vis (DMSO): λ_{max} (logε) : 312.50 (5.09), 256.00 (4.71). IR (cm⁻¹): 3543m, 3203m, 3072m, 2976m, 2933m, 1628s, 1489s, 1448s, 1392m, 1300m, 1227m, 1155m, 1109m, 1038m, 960w, 874w, 850w, 810s, 773w, 688m, 623m, 577s, 505m, 430m. ¹³C-NMR [400 MHz, DMSO-d₆, δ (ppm)]: 168.52 (C=S), 96.01 (C2), 133.99 (C3), 127.26 (C4), 111.23 (C5), 110.94 (C6), 155.91 (C7), 64.54 (C8), 15.65 (C9). Bileşiğin çözünürlüğü metanol, etanol, asetonitril, aseton, tetrahidrofuran, dimetilsülfoksit. Molar İletkenlik, Λ= 6.1 Ω⁻¹.cm².mol⁻¹

$\{[(BiBr_2(\mu_2 - Br(EtMBZIM)_2)_2], H_2O\}$ (2) Bileşiğinin Sentezi:

Asetonitril (10 ml) içerisindeki (0,5 mmol, 0,097 g) 5-etoksi-2merkaptobenzimidazol 0,25 mmol bizmut(III) bromür'ün (0,112 g) metanol (10 ml) içerisindeki çözeltisine ilave edildi. Elde edilen bu turuncu renkli çözelti 3 saat boyunca oda sıcaklığında karıştırıldı. Bu 3 saatlik süre sonunda turuncu renkli çözelti süzgeç kağıdından süzülerek berrak durumdaki çözelti karanlık ortamda ve oda sıcaklığında kristallendirme için bekletildi. Yaklaşık 10 gün sonunda turuncu renkli kristaller elde edildi.

2: Turuncu kristaller; verim % 65.5; mp, 238–242 °C; mw, 1692.41 g/mol. Elementel Anal. Hesaplanan $C_{36}H_{42}Bi_{2}Br_{6}N_{8}O_{5}S_{4}$: C, 25.55; H, 2.50; N, 6.62; S, 7.58. Bulunan: C, 25.62; H, 2.45; N, 6.58; S, 7.62. UV–Vis (DMSO): λ_{max} (log ϵ) : 312.50 (5.15),

256.00 (4.73). IR (cm⁻¹): 3566m, 3198m, 3072w, 2978w, 2937w, 2360m, 1630s, 1491s, 1450s, 1396m, 1358w, 1304m, 1257m, 1228m, 1155m, 1109m, 1032m, 966w, 904w, 845m, 806s, 774w, 687m, 625m, 579s, 503w, 432m. ¹³C-NMR [400 MHz, DMSO-d₆, δ(ppm)]: 168.31 (C=S), 96.03 (C2), 133.98 (C3), 127.25 (C4), 111.28 (C5), 110.97 (C6), 155.91 (C7), 64.55 (C8), 15.64 (C9). Bileşiğin çözünürlüğü metanol, etanol, asetonitril, aseton, tetrahidrofuran, dimetilsülfoksit. Molar İletkenlik, Λ = 6.9 Ω⁻¹.cm².mol⁻¹

$\{[(Bil_2(\mu_2 - I(EtMBZIM)_2)_2]\}$ (3) Bileşiğinin Sentezi:

Asetonitril (10 ml) içerisindeki (0,25 mmol, 0,048 g) 5-etoksi-2merkaptobenzimidazol 0,125 mmol bizmut(III) iyodür'ün (0,073 g) metanol (10 ml) içerisindeki çözeltisine ilave edildi. Elde edilen bu kırmızı renkli çözelti 3 saat boyunca oda sıcaklığında karıştırıldı. Bu 3 saatlik süre sonunda kırmızı renkli çözelti süzgeç kağıdından süzülerek berrak durumdaki çözelti karanlık ortamda ve oda sıcaklığında kristallendirme için bekletildi. Yaklaşık 6 gün sonunda kırmızı renkli kristaller elde edildi.

3: Kırmızı krsitaller; verim % 75.0; mp, 260–263 °C; mw, 1956.40 g/mol. Elementel Anal. Hesaplanan C₃₆H₄₀Bi₂I₆N₈O₄S₄: C, 22.10; H, 2.06; N, 5.73; S, 6.56. Bulunan: C, 22.07; H, 2.11; N, 5.83; S, 6.37. UV–Vis (DMSO): λ_{max} (logɛ) : 312.50 (5.20), 256.00 (4.82). IR (cm⁻¹): 3064m, 2976m, 2926w, 2360m, 1633s, 1498s, 1489s, 1390s, 1331m, 1304s, 1259m, 1173s, 1109s, 1043m, 1037m, 984w, 964w, 806s, 688m, 623s, 579s, 511m, 430s. ¹³C-NMR [400 MHz, DMSO-d₆, δ (ppm)]: 168.11 (C=S), 96.04 (C2), 133.95 (C3), 127.23 (C4), 111.30 (C5), 110.97 (C6), 155.90 (C7), 64.53 (C8), 15.61 (C9). Bileşiğin çözünürlüğü metanol, etanol, asetonitril, aseton, tetrahidrofuran, dimetilsülfoksit. Molar İletkenlik, Λ= 5.6 Ω⁻¹.cm².mol⁻¹

6. BULGULAR

6.1. İnfrared ve Raman Spektroskopisi

İnfrared spektroskopisi moleküldeki atomların titreşim hareketlerini analiz ederek moleküllerin tanımlanması için kullanılan spektroskopik bir tekniktir. Tiyoamid grubu ligandlar içeren bileşiklerde, tiyoamid grubu titreşimi nedeniyle dört tane karakteristik tiyoamid bandı bulunmaktadır. Bu dört karakteristik tiyoamid bandı sırasıyla şu şekilde ifade edilebilir; tiyoamid(I) bandı $\delta(N-H)+\delta(C-H)+v(C=N)$ titreşimini ifade eder ve 1520-1490 cm⁻¹ aralığında kuvvetli bir pik verir. Tiyoamid(II) bandı $v(C\cdots N)+\delta(N-H)+\delta(C-H)+v(C=S)$ titreşimini ifade eder ve 1320-1300 cm⁻¹ aralığında bir pik vermektedir. Tiyoamid(III) bandı $v(C\cdots N)+v(C\cdots S)$ titreşimi ifade eder 1100-990 cm⁻¹ civarında pik vermektedir. Tiyoamid(IV) bandı ise, v(C=S)titreşimini göstererek 850-650 cm⁻¹ civarında güçlü bir spektrum piki vermektedir. Ayrıca bazı tiyoamid ligandları için oldukça önemli olan v(N-H) titreşimi de 3200-3000 cm⁻¹ aralığında infrared spektrumunda gözlenmektedir.

Sentezlenen bileşiklerin IR spektrumlarında 1489 ve 1392 cm-1'de (1), 1491 ve 1396 cm-1'de (2), 1498-1489 ve 1390 cm-1'de (3) ayrı titreşim bandları gözlenmiştir. Bu bandlar sırasıyla tiyoamid(I) ve tiyoamid(II) bandlarını ifade etmektedir. Sentezlenen bileşiklerin tiyoamid (III) ve tiyoamid (IV) bandları ise sırasıyla 1038 ve 688 cm⁻¹'de (1), 1032 ve 687 cm⁻¹'de (2), 1043-1038 ve 688 cm⁻¹'de (3) gözlenmiştir. Sentezlenen bileşiklerde ki v(N-H) titreşim bandı ise sırasıyla 3203 cm-1 (1), 3197 cm⁻¹(2), 3064 cm⁻¹(3) ve 3084 cm⁻¹(4) de gözlenmiştir. Sentezlenen bileşiklerde kullanılan 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün tiyoamid I-IV bandları ve v(N-H) gerilmesi sırasıyla 3084 cm⁻¹, 1498 cm⁻¹, 1381 cm⁻¹, 1045 cm⁻¹ ve 712 cm⁻¹'de bulunmuştur.

Elde edilen sonuçlar doğrultusunda tiyoamid III ve IV bandlarındaki kaymalar tiyoamid I ve II bandlarındaki kaymalara göre çok daha fazladır. Tiyoamid III ve IV bandlarındaki kaymaların fazla olması heterosiklik bir ligand olan 5-etoksi-2merkaptobenzimidazolün bizmut iyonuna doğrudan kükürt donör atomu üzerinden tek dişli ligand olarak bağlandığını göstermektedir. IR spektrumlarından elde edilen bu sonuç bileşiklerin kristal yapıları ile de uyum içersindedir.

Raman spektroskopisi IR spektroskopisi gibi aynı tip titreşim değişikliklerinin sonucudur. Bir taneciğin Raman spektrumu ve IR absorbsiyon spektrumları birbirine çok benzer. Bu iki teknik birbirinin tamamlayıcısı niteliğindedir. Raman spektroskopisi daha duyarlı bir yöntemdir ve bu spektroskopik yöntem ile koordinasyon bileşiklerinin bileşimi ve bu bileşiklerin kimyasal yapısı incelenebilir.

Bizmut-sülfür bizmut-azot ve bizmut-halojen titreşimleri ramanca aktif titreşimlerdir. Sentezlenen bileşiklerin raman spektrumlarının incelenmesi bu yüzden oldukça önemlidir. Sentezlenen bileşiklerin raman analizler sonucu ligandın bizmut iyonuna bağlanma türü belirlenmiştir. Sentezlenen bileşiklerin raman spektrumlarında sırasıyla 436 cm⁻¹ (1), 434 cm⁻¹ (2) ve 436 cm⁻¹ (3)'de bizmut-sülfür titreşimi gözlenmiştir. Böylece ligandın bizmut iyonuna sülfür donör atomu üzerinden bağlandığı belirlenmiştir. Birinci bileşiğin raman spektrumunda 306 ve 279 cm-1'de terminal ve köprü bizmut-klorür titreşimleri gözlenmektedir. İkinci bileşiğin raman spektrumunda 189 ve 180 cm⁻¹'de terminal ve köprü bizmut-bromür titreşimleri

gözlenmektedir. Üçüncü bileşiğin raman spektrumunda ise 143 ve 127 cm⁻¹'de terminal ve köprü bizmut-iyodür titreşimleri yeralmaktadır.

Sentezlenen bileşiklerin raman analizlerinin sonucunda 5-etoksi-2merkaptobenzimidazol ligandının bizmut iyonuna kükürt donör atomu üzerinden tek dişli ligand olarak bağlandığı görülmekte ayrıca spektrumlarda terminal ve köprü bizmut halojenür titreşimlerinin yer alması sentezlenen bileşiklerin monomerik yapılarının birbirlerine halojen köprüleri ile bağlandıklarını göstermektedir. Elde edilen bu sonuçlar bileşiklerin kristal yapıları ile uyum içerisindedir.

Şekil 6.1. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün (EtMBZIM) Mid-IR spektrumu

Şekil 6.2. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin Mid-IR spektrumu

Şekil 6.3. {[(BiBr₂(µ₂-Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) bileşiğinin Mid-IR spektrumu

Şekil 6.4. {[(Bil₂(µ₂-I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) bileşiğinin Mid-IR spektrumu

Şekil 6.5. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün (EtMBZIM) Raman spektrumu

Şekil 6.6. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin Raman spektrumu

Şekil 6.7. {[(BiBr₂(µ₂-Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) bileşiğinin Raman spektrumu

Şekil 6.8. {[$(BiI_2(\mu_2-I(EtMBZIM)_2)_2]$ } (**3**) bileşiğinin Raman spektrumu

6.2. Termogravimetrik-Diferansiyel Termal Analiz (TG-DTA)

Termogravimetri, örnekte sıcaklığın veya zamanın bir fonksiyonu olarak meydana gelen kütle kaybının belirlenmesinde kullanılır. Bileşik, belirli bir süre içinde sabit ısıtma hızında ısıtılır ve kütle değişimi sıcaklığın bir fonksiyonu olarak ölçülüp kaydedilmektedir. Kütlenin zamana veya sıcaklığa karşı çizilen grafiği TG (termogram) eğrisi olarak isimlendirilir. Sıcaklığın fonksiyonu olarak bileşiğin kütlesindeki değişim ve bu değişimin yayıldığı aralık bileşiğin termal kararlılığının göstergesidir. Kütle değişimlerinin nedeni bileşikteki uçucu bileşenlerin ayrılması ve maddenin ayrışmasıdır. Diferansiyel termal analizde (DTA) ise termal eğri, bileşikte bir kimyasal tepkime, faz değişimi veya yapısal değişim gibi olaylar gerçekleştiği zaman oluşmaktadır.

 $\{ [(BiCl_2(\mu_2-Cl(EtMBZIM)_2)_2].C_2H_5OH \} (1) bileşiği üç bozunma basamağına sahiptir. Bileşiğin birinci bozunma basamağında molekülde bulunan bir adet etanol yapıdan ayrılmaktadır. İkinci bozunda basamağında ise yapıda bulunan dört ligand molekülü, son bozunma basamağında ise yapıdaki klor atomları yapıdan ayrılmaktadır. 800°C'den sonra ise ortamda yanlızca bizmut kalıntısı bulunmaktadır. <math>\{ [(BiBr_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O \} (2) bileşiği üç bozunma basamağında sahiptir. Bileşiğin birinci bozunma basamağında komplek yapıda bulunan bir adet su molekülü yapıdan ayrılmaktadır. İkinci bozunda basamağında ise yapıda bulunan bir adet su molekülü yapıdan ayrılmaktadır. İkinci bozunda basamağında ise yapıda bulunan dört ligand molekülü, son bozunma basamağında ise yapıdaki brom atomları ortamdan uzaklaşmaktadır. 800°C'den sonra ise ortamda yanlızca bizm ut kalıntısı bulunmaktadır. <math>\{ [(Bil_2(\mu_2-I(EtMBZIM)_2)_2] \} (3) yalnızca bir bozunma basamağına sahiptir. Yaklaşık 500°C'ye kadar kompleks bileşikteki ligand molekülleri ve iyot atomları ortamdan uzaklaşmaktadır.$

Şekil 6.9. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin TG-DTA Analizi

Şekil 6.10. { $[(BiBr_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O$ } (2) bileşiğinin TG-DTA Analizi

Şekil 6.11. {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) bileşiğinin TG-DTA Analizi

6.3. ¹H ve ¹³C Nükleer Magnetik Rezonans (NMR) Spektroskopisi

Nükleer magnetik rezonans (NMR) spektroskopisi, moleküllerdeki atomların elektromanyetik ışımanın belli bir bölgesini soğurmaları olayının gözlenmesi temeline dayanmaktadır (Balcı 2000). NMR spektrumları atom çekirdeklerinin elektromagnetik ışımanın radyodalgaları bölgesinin soğrulması sonucu ortaya çıkmaktadır. Bir atomik çekirdeğin magnetik momentinin (µ) bir dış magnetik alanla etkileşimi sonucunda meydana

gelen magnetik rezonansa karşılık gelen soğurma bandı bir NMR piki olarak kaydedilmektedir. Kullanılan ligand ve sentezlenen bileşiklerin ¹H ve ¹³C NMR spektrumları DMSO- d_6 çözücüsü içerisinde ve BRUKER AVANCE III 400 MHz NMR cihazında alınmıştır. DMSO- d_6 çözücüsüne ait çözücü pikleri ¹H NMR için 2,54 ppm'de ¹³C NMR için ise, 40,45 ppm'de gözlemlenmektedir.

Çizelge 6.1. Kullanılan ligand ve sentezlenen bil	leşiklerin ¹ H ve ¹³ C NMR spektrumu
kimyasal kayma değerleri (ppm)	

BİLEŞİK	¹ H NMR Kimyasal Kayma Değerleri	¹³ C NMR Kimyasal Kayma Değerleri		
	(ppm)	(ppm)		
EtMBZIM	12.39 (s, 2H, -NH-)	168.65 (C=S), 155.87 (C7), 134.00		
	7.04-7.06 (d, 2H, C ² H, C ⁵ H benzen	(C3), 127.27 (C4), 111.16 (C5) ,		
	halkası)	110.89 (C6) , 96.00 (C2), 64.52 (C8)		
	6.69-6.75 (m, 1H, C ⁶ H benzen halkası)	15.63 (C9)		
	1.32-1.36 (t, 3H, CH ₃ - etoksi grup)			
	3.99-4.04 (q, 2H, -CH ₂ - etoksi grup)			
1	12.38 (s, 8H, -NH-)	168.52 (C=S), 155.91 (C7), 133.99		
	7.04-7.06 (d, 8H, C ² H, C ⁵ H benzen	(C3), 127.26 (C4), 111.23 (C5),		
	halkası)	110.94 (C6), 96.01 (C2), 64.54 (C8)		
	6.69-6.75 (m, 4H, C ⁶ H benzen halkası)	15.65 (C9)		
	1.32-1.35 (t, 12H, CH ₃ - etoksi grup)			
	3.98-4.03 (q, 8H, -CH ₂ - etoksi grup)			
2	12.38 (s, 8H, -NH-)	168.31 (C=S), 155.91 (C7), 133.98		
	7.04-7.07 (d, 8H, C²H, C⁵H benzen	(C3), 127.25 (C4), 111.28 (C5),		
	halkası)	110.97 (C6), 96.03 (C2), 64.55 (C8)		
	6.69-6.75 (m, 4H, C ⁶ H benzen halkası)	15.64 (C9)		
	1.32-1.35 (t, 12H, CH ₃ - etoksi grup)			
	3.98-4.03 (q, 8H, -CH ₂ - etoksi grup)			
3	12.39 (s, 8H, -NH-)	168.11 (C=S), 155.90 (C7), 133.95		
	7.05-7.07 (d, 8H, C ² H, C ⁵ H benzen	(C3), 127.23 (C4), 111.30 (C5),		
	halkası)	110.97 (C6), 96.04 (C2), 64.53 (C8)		
	6.69-6.76 (m, 4H, C ⁶ H benzen halkası)	15.61 (C9)		
	1.32-1.36 (t, 12H, CH ₃ - etoksi grup)			
	3.99-4.04, (q, 8H, -CH ₂ - etoksi grup)			

Şekil 6.12. 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (EtMBZIM)'ün ¹H-NMR spektrumu

Şekil 6.13. {[($BiCl_2(\mu_2-Cl(EtMBZIM)_2)_2$].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin ¹H-NMR spektrumu

Şekil 6.14. {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (**2**) bileşiğinin ¹H-NMR spektrumu

Şekil 6.15. {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (**3**) bileşiğinin ¹H-NMR spektrumu

Şekil 6.16. 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (EtMBZIM)'ün ¹³C-NMR spektrumu

Şekil 6.17. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)_2)_2].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin ¹³C-NMR spektrumu

Şekil 6.18. {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) bileşiğinin ¹³C-NMR spektrumu

Şekil 6.19. {[($Bil_2(\mu_2-I(EtMBZIM)_2)_2$]} (3) bileşiğinin ¹³C-NMR spektrumu

6.4. UV Spektroskopisi

Ultraviyole ve görünür bölge (UV-Vis) absorpsiyon spektroskopisi bir ışın demetinin bir örnekten geçtikten veya bir örnek yüzeyinden yansıtıldıktan sonraki azalmasının ölçülmesidir. Örneğin derişimi belirli bir dalga boyundaki absorpsiyonu ölçerek bulunur. Bu spektrumlarda 200-400 nm aralığı UV (veya yakın UV) ve 400-700 nm aralığı ise görünür bölge (Vis)'yi temsil etmektedir. UV spektroskopisi genellikle çözeltideki moleküller veya inorganik iyon ve komplekslerin ölçümünde kullanılır.

Kullanılan ligand ve sentezlenen bileşiklerin UV spektrumları SHIMADZU UV-2600 UV-Vis spektrofotometre ile DMSO çözücüsü içerisinde hazırlanan 1,66666x10⁻⁵ molaritede ki çözeltilerde alınmıştır. Bileşiklerin yapısında meydana gelen elektronik geçişler belirlenerek bu geçişler ait \mathcal{E} değerleri hesaplanmıştır. Bileşiklerde ve ligandlarda π - π * (>C=C<) ve n- π * (>C=S) elektronik geçişlerinin gerçekleştiği saptanmıştır. Sentezlenen bileşiklerde ki ligandların bizmut atomuna sülfür atomu üzerinden bağlanması ile n- π * (>C=S) geçişlerinde sentezlendikleri ligandlara oranla farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Şekil 6.20. UV spectrum of 5-ethoxy-2-mercaptobenzimidazole (•), {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)_2)_2].C₂H₅OH} (1) (•), {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)_2)_2].H₂O} (2) (•) and {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)_2)_2]} (3) (•)

6.5. X-Ray Analizi

Gerçekleştirilen bu çalışmada elde edilen bizmut(III) halojenür bileşikleri; {[(BiCl₂(µ₂-Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1), {[(BiBr₂(µ₂-Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (2) ve {[(Bil₂(µ₂-l(EtMBZIM)₂)₂]} (3) dimerik yapıya sahip bileşiklerdir. Sentezlenen bileşiklerin bağ uzunlukları ve bağ açıları tablo X'de verilmektedir. Bileşiklerin kristal yapı ile ilgili verileri ise çizelge 8.11-8.14'te yer almaktadır. Her üç yapıda da monomerik birimler bizmut iyonu çevresinde iki ayrı ligandtan gelen iki sülfür atomu ve üç halojen atomu içeren kare piramit geometriye sahiptir. Kare piramit geometriye sahip monomerik birimler birbirlerine halojen köprüleri ile bağlanarak dimerik yapıyı oluşturmaktadır. Dimerik yapılarda bizmut iyonu çevresinde düzgün sekizyüzlü bir geometri oluşmaktadır ve üç yapıda da ligand molekülleri birbirine trans konumda yer almaktadır.

1		2	2		3	
(a) bond lenghts		(a) bond lenghts		(a) b	(a) bond lenghts	
Bi1-S1	2.820	Bi1-S1	2.836	Bi1-S1	2.850	
Bi1-S2	2.803	Bi1-S2	2.782	Bi1-S2	2.823	
Bi1-Cl1	2.514	Bi1-Br1	2.706	Bi1-I1	2.957	
Bi1-Cl2	2.603	Bi1-Br2	2.733	Bi1-I2	2.883	
Bi1-Cl3	2.864	Bi1-Br3	2.997	Bi1-I3	3.228	
Bi1-Cl3#	3.063	Bi1-Br3#	3.066	Bi1-I3#	3.293	
S1-C1	1.710	S1-C1	1.703	S1-C1	1.705	
S2-C10	1.726	S2-C10	1.725	S2-C10	1.710	
C1-N1	1.355	C1-N1	1.351	C1-N1	1.343	
C2-N1	1.327	C2-N1	1.341	C1-N2	1.352	
C10-N3	1.335	C10-N3	1.310	C10-N3	1.348	
C10-N4	1.335	C10-N4	1.354	C10-N4	1.335	
(b) angles		(b) angles		(b) angles		
S1-Bi1-S2	171.84	S1-Bi1-S2	174.96	S1-Bi1-S2	176.21	
S1-Bi1-Cl1	81.55	S1-Bi1-Br1	82.95	S1-Bi1-I1	90.10	
S1-Bi1-Cl2	85.88	S1-Bi1-Br2	87.58	S1-Bi1-I2	86.37	
S1-Bi1-Cl3	94.80	S1-Bi1-Br3	91.80	S1-Bi1-I3	93.41	
S1-Bi1-Cl3#	119.17	S1-Bi1-Br3#	105.24	S1-Bi1-I3#	101.10	
S2-Bi1-Cl1	90.55	S2-Bi1-Br1	94.32	S2-Bi1-I1	90.85	
S2-Bi1-Cl2	96.67	S2-Bi1-Br2	96.89	S2-Bi1-I2	97.14	
S2-Bi1-Cl3	82.48	S2-Bi1-Br3	83.95	S2-Bi1-I3	85.47	
S2-Bi1-Cl3#	68.92	S2-Bi1-Br3#	77.68	S2-Bi1-I3#	75.34	
Cl1-Bi1-Cl2	93.37	Br1-Bi1-Br2	94.72	I1-Bi1-I2	97.43	
Cl1-Bi1-Cl3	85.47	Br1-Bi1-Br3	90.03	I1-Bi1-I3	175.50	
Cl1-Bi1-Cl3#	158.26	Br1-Bi1-Br3#	171.52	I1-Bi1-I3#	84.93	
Cl2-Bi1-Cl3	178.55	Br2-Bi1-Br3	175.09	I2-Bi1-I3	85.61	
Cl2-Bi1-Cl3#	82.45	Br2-Bi1-Br3#	83.59	I2-Bi1-I3#	172.19	
Cl3-Bi1-Cl3#	98.32	Br3-Bi1-Br3#	91.88	I3-Bi1-I3#	91.63	

Çizelge 6.2. {[$(BiCl_2(\mu_2-Cl(EtMBZIM)_2)_2$].C₂H₅OH} (1), {[$(BiBr_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2$].H₂O} (2) ve {[$(Bil_2(\mu_2-I(EtMBZIM)_2)_2$]} (3) bileşiklerinin bağ uzunlukları ve bağ açıları.
Kaba Formül	$C_{38}H_{46}Bi_2CI_6N_8O_5S_4$
Molekül ağırlığı	1453.76
Т (К)	100(2)
Kristal sistemi	Ortorombik
Uzay grubu R	Cmc2 ₁
a (Å)	13.8330(4)
b (Å)	13.6238(4)
c (Å)	20.5347(7)
α (deg)	90
β (deg)	90
γ (deg)	90
V (Å ³)	3869.9(2)
Ζ	4
ρ Hesaplanan (g/cm ³)	2.444
F (000)	888
μ (mm-1)	27.184
Radyasyon [Angstrom]	0.74573
Teta Min-Max [Deg]	2.9-28.9
Ölçülen data [l > 2.0 sigma (l)]	6681
<i>R</i> , wR, S	0.0263, 0.0713, 1.057

Çizelge 6.3. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (1) bileşiğinin kristal yapısı ile ilgili veriler

Kaba Formül	$C_{36}H_{42}Bi_2Br_6N_8O_5S_4$
Molekül ağırlığı	1692.41
Т (К)	100(2)
Kristal sistemi	Monoklinik
Uzay grubu R	P 21/c
a (Å)	13.8222(4)
b (Å)	17.0677(5)
c (Å)	7.7883(2)
α (deg)	90
β (deg)	98.518(3)
γ (deg)	90
V(Å ³)	1817.10(9)
Ζ	2
ρ Hesaplanan (g/cm ³)	1.962
F (000)	888
μ (mm-1)	15.860
Radyasyon [Angstrom]	0.71553
Teta Min-Max [Deg]	2.1-29.3
Ölçülen data [l > 2.0 sigma (l)]	6645
<i>R</i> , wR, S	0.1027, 0.2647, 1.168

Çizelge 6.4. {[$(BiBr_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2]$.H₂O} (2) bileşiğinin kristal yapısı ile ilgili veriler

Kaba Formül	$C_{36}H_{40}Bi_2I_6N_8O_4S_4$
Molekül ağırlığı	1956.40
Т (К)	100(2)
Kristal sistemi	Triklinik
Uzay grubu R	P1
<i>a</i> (Å)	10.1610(8)
b (Å)	10.2461(8)
<i>c</i> (Å)	10.6154(10)
α (deg)	90.325(7)
β (deg)	91.768(7)
γ (deg)	94.071(7)
∨(Å ³)	1101.83(16)
Ζ	1
ρ Hesaplanan (g/cm ³)	2.451
F (000)	888
μ (mm-1)	25.700
Radyasyon [Angstrom]	0.74573
Teta Min-Max [Deg]	2.9-29.1
Ölçülen data [l > 2.0 sigma (l)]	6674
<i>R</i> , wR, S	0.0910, 0.2256, 1.153

Çizelge 6.5. $\{[(Bil_2(\mu_2 - I(EtMBZIM)_2)_2]\}$ (3) bileşiğinin kristal yapısı ile ilgili veriler

Şekil 6.21. Anisotropic ellipsoid representation of $\{[(BiCl_2(\mu_2 - Cl(EtMBZIM)_2)_2], C_2H_5OH\} (1)$ together with numbering scheme.

Şekil 6.22. Anisotropic ellipsoid representation of $\{[(BiBr_2(\mu_2 - Br(EtMBZIM)_2)_2], H_2O\}$ (2) together with numbering scheme.

Şekil 6.23. Anisotropic ellipsoid representation of $\{[(Bil_2(\mu_2 - I(EtMBZIM)_2)_2]\}$ (3) together with numbering scheme.

6.6. Enzim İnhibisyon Çalışması

Lipoksigenaz inhibisyonunun apoptozu teşvik ettiği bilinmektedir. Bu nedenle lipoksigenaz enzimi tarafından linoleik asidin oksidasyonu üzerine 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün ve bu ligandın bizmut(III) halojenür komplekslerinin etkileri geniş bir konsantrasyon aralığında çalışılmıştır. Şekil 8.XX'de 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün ve bu ligandın bizmut(III) halojenür komplekslerinin LOX aktivitesi üzerine inhibisyon etkisi grafiği verilmiştir. Çizelge 8.17'de ise bu çalışmada kullanılan 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün ve bu ligandın bizmut(III) halojenür bileşiklerinin IC50 değerleri görülmektedir. Yapılan çalışmada sentezlenen bizmut(III) halojenür bileşiklerinin inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün bizmut(III) halojenür bileşiklerinin inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün bizmut(III) halojenür bileşiklerinin inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün bizmut(III) halojenür bileşiklerinin inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün bizmut(III) halojenür bileşiklerinin inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerininin 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazolün inhibisyon değerlerine göre daha düşük olduğu görülmektedir. Ayrıca {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (**3**) bileşiğinin {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)₂)₂].C₂H₅OH} (**1**) ve {[(BiBr₂(μ_2 -Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (**2**) bileşiğine göre inhibisyon değerinin daha düşük olduğu da belirlenmiştir.

Şekil 6.24. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazole (•), $\{[(BiCl_2(\mu_2 - Cl(EtMBZIM)_2)_2].C_2H_5OH\}$ (•), $\{[(BiBr_2(\mu_2 - Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O\}$ (•) ve $\{[(Bil_2(\mu_2 - I(EtMBZIM)_2)_2]\}$ (•) bileşiklerinin Lipoksigenaz enzimine karşı farklı konsantrasyonlardaki inhibisyon etkileri.

7. SONUÇ

Gerçekleştirilen bu çalışmada 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol'ün bizmut(III) halojenürler (BiX₃, X: Cl, Br ve I) ile 2:1 (L:M) stokiyometrik oranlarda aseton/etanol ve asetonitril/metanol içerisinde gerçekleştirilen reaksiyonlar sonucu {[(BiCl₂(µ₂- $CI(EtMBZIM)_2)_2].C_2H_5OH\}$ (1), {[(BiBr_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O} (2) ve {[(Bil_2(\mu_2-Br(EtMBZIM)_2)_2].H_2O} I(EtMBZIM)₂)₂] (3) formüllerine sahip üç yeni bileşik sentezlenmiştir. Sentezlenen bu bileşiklerin kimyasal yapıları erime noktası, molar iletkenlik, elementel analiz, FT-IR ve FT-Raman spektroskopisi, ¹H ve ¹³C-NMR spektroskopisi, UV spektroskopisi, TG-DTA analizi ve X-ışını kırınımı analizi ile aydınlatılmıştır. Sentezlenen bu bileşikler %65 ila %85 verim ile elde edilmiştir. {[(BiCl₂(μ_2 -Cl(EtMBZIM)_2)_2].C₂H₅OH} (1) bilesiği koyu sarı, {[(BiBr₂(µ₂-Br(EtMBZIM)₂)₂].H₂O} (**2**) bilesiği turuncu ve {[(Bil₂(µ₂-I(EtMBZIM)₂)₂]} (3) bileşiği kırmızı renge sahiptir. Elde edilen bu bileşiklerin erime noktaları 213-263℃ aralığındadır. Sentezlenen bizmut(III) halojenür bileşiklerinin molar iletkenlik değerleri 5 ila 7 Ω^{-1} .cm².mol⁻¹ aralığında bulunmuştur, bu sonuçlar bileşiklerin nötr yapıya sahip olduklarını göstermektedir. Elde edilen bileşiklerin elementel analiz değerleri de bu bileşiklerin 2:1 (ligand:metal) stokiyometrik oranlarda sentezlendiklerini göstermektedir. FT-IR spektroskopisi sonucu; 5-etoksi-2merkaptobenzimidazol serbest ligandının tiyoamid III ve tiyoamid IV bandları, bu ligandın bizmut(III) halojenür bileşiklerinin spektrumlarında daha fazla bir kayma göstermektedir. Tivoamid III ve tivoamid IV bandları büvük oranda C=S titresimlerini icerdiğinden FT-IR spektroskopisi sonucu heterosiklik tiyoamid türevi ligandın bizmut iyonlarına sülfür donör atomu üzerinden bağlandığını göstermektedir. Ayrıca FT-IT spektroskopisinde bileşiklerin spektrumlarında N-H titreşim bandlarının gözlenmeside ligandın bizmut iyonuna sülfür donör atomu üzerinden bağlandığını göstermektedir. FT-Raman spektroskopisi yardımı ile bizmut-halojen ve bizmut-sülfür titreşimlerinin gözlemlenmiştir. Elde edilen FT-Raman spektrumları incelendiğinde varlığı spektrumlarda bizmut-sülfür ile terminal bizmut-halojen ve köprü bizmut-halojen titreşimlerinin gözlenmesi ligandın bizmut iyonuna yanlızca sülfür donör atomu üzerinden bağlandığını ve bileşiklerin monomerik birimlerinin birbirlerine bizmuthalojen köprüleri ile bağlanarak dimerik yapıları oluşturkları belirlenmiştir. Bileşiklerin NMR spektrumlarında ligandın NMR spektrumuna göre cok belirgin bir fark göstermemektedir. Fakat genelde antimon ve bizmut bileşiklerinin NMR spektrumlarında çok belirgin bir kaymanın olmadığı literatürdeki çalışmalarda da belirtilmiştir. Sentezlenen bileşiklerin kristal yapıları incelendiğinde bileşiklerin monomerik birimlerinin kare piramit geometriye sahip oldukları görülmektedir. Üç bileşikte de monomerik birimler birbirlerine bizmut-halojen köprüleri ile bağlanmakta ve dimerik yapıyı oluşturmaktadırlar. Dimerik yapılarda bizmut iyonu çevresinde düzgün sekizyüzlü geometri meydana gelmetedir ve ligand molekülleri bizmut bileşiğinde birbirile göre trans konumda yer almaktadır. Yapılan literatür çalışmasında bizmut(III) halojenür bileşiklerinin monomerik yapıda 3:1 (L:M) stokiyometrik oranlarda düzgün sekzyüzlü yapıdaki bileşikleri de oluşturduğu görülmüştür. 5-etoksi-2-merkaptobenzimidazol ligandının hacimce büyük bir yapıya sahip olması 3:1 düzgün sekizyüzlü yapı yerine 2:1 dimerik yapının oluşmasına sebep olduğu

düşünülebilir. Ayrıca yine ligandın sterik etkisinden dolayı dimerik yapıda ligand moleküllerinin birbirine trans konumda bulundukları gözlenmektedir. Sentezlenen bileşiklerin lipoksigenaz enzimi tarafından linoleik asidin oksidasyonu üzerine inhibisyon etkilerinin serbest liganda göre çok daha fazla olduğu görülmektedir. Ayrıca sentezlenen bizmut(III) halojenür bileşikleri arasında ve {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (**3**) bileşiğinin bizmut(III) klorür ve bromür türevlerine göre enzimi inhibe edici özelliğinin çok daha fazla olduğu görülmektedir. Enzim inhibisyon sonuçlarından {[(Bil₂(μ_2 -I(EtMBZIM)₂)₂]} (**3**) bileşiğinin çeşitli kanser hücrelerine bizmut(III) klorür ve bromür türevlerine göre daha etkili olabileceği düşünülmektedir.

8.KAYNAKLAR

Andrews PC, Ferrero RL, Forsyth CM, Junk PC, Maclellan JG and Peiris RM (2011). Bismuth(III) Saccharinate and Thiosaccharinate Complexes and the Effect of Ligand Substitution on Their Activity against Helicobacter Pylori. Organometallics, 30: 6283- 6291.

Arda M, Ozturk I.I, Banti CN, Kourkoumelis N, Manolid M, Tasiopoulosd AJ, Hadjikakou SK (2016). Novel bismuth compounds; Synthesis, characterization and biological activity against human adenocarcinoma cells, RSC Adv, 6: 2026.

Aslanidis P, Cox PJ, Karagiannidis P, Hadjikakou SK, Antoniadis CD (2002). Copper(I) Halide Complexes with Triphenylphosphane and Hererocyclic Thione Ligands: The Crystal Structures of [Bis(Triphenylphosphane)(Benzimidazole-2-Thione)Copper(I) Iodide], [Bis(Triphenylphosphane)(Benzothiazole-2-Thione)Copper(I) Iodide], and Bis[µ-S-(Benzimidazole-2-Thione)(Triphenylphosphane)Copper(I)Chloride]. European Journal of Inorganic Chemistry, 2216-2222.

Aslanidis P, Hatzidimitriou A G, Andreadou E G, Pantazaki A A, Voulgarakis N (2015). Silver(I) complexes of N-methylbenzothiazole-2-thione: Synthesis, structures and antibacterial activity, Material Science and Engineering C. 50: 187 – 193.

Balcı M (2000). Nükleer Manyetik Rezonans Spektroskopisi. METU PRESS, 452s, Ankara.

Batsanov S.S (2001). Van der Waals Radii of Elements. Inorganic Materials, 37, 871-885.

Battaglia LP, Corradi AB, Nardelli M and Tani M A V (1978). X-Ray Crystal Structures of

μ4-Chloro- (tris [trichloro (thiosemicarbazide) bismuth(III)]) [tris(thiosemicarbazide) bismuth(III)] Hexachloro bismuthate(III) Chloride and catena-μ-Chloro dichlorobis (ethy1enethiourea) bismuth(III), Dalton Transactions, 537-587.

Battaglia LP and Corradi AB (1983). X-Ray Crystal Structures of Trichlorotris[1-phenyl-3-(2-pyridyl)-2-thiourea-S]bismuth(III) and Di-µ-chloro-tetrachloro-tetrakis(NN'- diethylimidazolidine-2-thione-S)dibismuth(III). Dalton Transactions, 2425-2428.

Battaglia LP and Corradi AB (1984). X-Ray Crystal Structures Studies Free and coordinated - 6amino-8-mercaptopurinium Cation in Bismuth (III) Complexes, Dalton Transactions, 2401-2407.

Battaglia LP and Corradi AB (1986). Synthesis, Characterization, and Crystal Structure of p- [I '-Pyrrolidinecarbodithioato-S(BP2)S'(Bi2)]-I ,I ,I ,2,2-pentakis(I 'pyrrolidinecarbodithioato -SS') dibismuth(w) Ethanol (1 /I) and of Di-p-chlorobis[bis(lpyrrolidinecarbodithioato-SS') (thiourea -S) bismuth (III)] tDalton Transactions, 1513-1517. Battaglia LP, Corradi AB and Pelosi G (1992). Synthesis and Structural Characterization of Bismuth Complexes with Sulphur-Containing Ligands: The Crystal and Molecular Structures of Two Derivatives of BiBr3 and Bi2(SO4)3 With Imidazolidine-2-thione, Journal of Crystallographic and Spectroscopic Research, 22: 277-279.

Bell NA, Branston TN, Clegg W, Creighton JR, Sanchez LC, Elsegood MRJ, Raper ES (2000). Complexes of Heterocyclic Thiones and Group 12 Metals Part 3. Preparation and Characterisation of 1:2 Complexes of Mercury(II) Halides with 1-Methylimidazoline-2(3H)-Thione: the Crystal Structures of [(HgX2)(1-Methylimidazoline-2(3H)-Thione)2](X=CI, Br, I) at 160 K. Inorganica Chimica Acta, 303: 220-227.

Bell NA, Clegg W, Creighton JR, Raper ES (2000). Complexes of Heterocyclic Thiones and Group 12 Metals Part 2: The Chemical and Electrochemical Synthesis of Mercury(II) Complexes of Trans-[Bis-{(η -S-1-Methylimidazoline-2(3H)Thione) (η -S-1-Methyl imidazoline-2(3H)-Thionate)-(μ 2-S,N-1-Methylimidazoline-2-Thionate) Mercury (II)}] at 160 K. Inorganica Chimica Acta, 303: 12-16.

Bell NA, Branston TN, Clegg W, Parker L, Raper ES, Sammon C, Constable CP (2001). Complexes of Heterocyclic Thiones and Group 12 Metals Part Four. Preparation and Characterisation of 1:1 Complexes of Mercury(II) Halides with 1,3-Thiazolidine-2- Thione and 1,3-Benzothiazoline-2-Thione. Crystal Structure of the Discrete Trans Dimer [(µ-Dibromo)Bis(Trans{(Bromo)-(1,3-thiazolidine-2-Thione)}Mercury(II)]. Inorganica Chimica Acta, 319: 130-136.

Bhatki KS (1977). Radiochemistry of Bismuth. ERDA Tarrical Information Center, Virginia 52-53.

Briand GG, Burford N, Cameron TS, Kwiatkowski W (1998). Defining and Controlling the Aminoethanethiolate Chemistry of Bismuth(III): Synthesis and Comprehensive Characterization of the Homologous Thiolatobismuth Series. J. Am. Chem. Soc, 120: 11374-11379.

Charmant JPH, Monowar JAHM, Nicholas NC, Guy Orpen A (2005). The Preparation and Structural Characterisation of Thiolato Anions of Bismuth(III), Inorganica Chimica Acta, 358: 1358-1364.

Chesick J P ve Donohue J (1971). The Molecular of Crystal Structure of 2mercaptobenzo- thiazaole, Acta Crystography Section B.27: 1441.

Choi J, Chon JK, Kim S, Shin W (February 2008). "Conformational flexibility in mammalian 15S- lipoxygenase: Reinterpretation of the crystallographic data". Proteins **70**.

David J. Anneken, Sabine Both, Ralf Christoph, Georg Fieg, Udo Steinberner, Alfred Westfechtel (2006) "Fatty Acids" in Ullmann's Encyclopedia of Industrial Chemistry, Wiley-VCH, Weinheim.

De Sousa APG, Silva RM, Cesar A, Wardell JL, Huffman JC, Abras A (2000).

Structures, Semi-Empirical Calculations and Thermolyses of Some Five- and Siz-Membered Chelate Organotion Mercaptide Complexes. Journal of Organometallic Chemistry, 605: 82-88.

Diemer R, Dittes U, Nuber B, Seifried V, Opferkuch W, Keppler BK (1995). Synthesis, Characterization and Molecular Structures of Some Bismuth(III) Complexes With Thiosemicarbazones and Dithiocarbazonic Acid Methylester Derivatives With Activity Against Helicobacter Pylori. Met Based Drugs, 2 (5): 271-292.

Ghosh S, Kabir S E, Pervin S, Hossain G M G, Haworth D T, Lindeman S V, Siddiquee T A, Bennett D W, and Roesky H W (2009). New Mixed-Metal Carbonyl Complexes Containing Bridging 2-Mercapto-1-methylimidazole Ligand, Zeitschrift für anorganische und allgemeine Chemie. 635: 76-87.

Ghosh S, Alam Mia MS, Begum E, Golzar Hossain GM, Kabir SE (2012). Synthesis, Structure and Reactivity of $[Mn2(CO)6(\mu-MBT)2]$ (MBT = 2-Mercaptobenzothiazolato): A Versatile Precursor for Mono- and Polynuclear Compounds. Inorganica Chimica Acta, 384: 76-82.

Hadjikakou SK, Kubicki M (2000). Synthesis, Characterisation and Study of Mercury(II) Chloride Complexes with Triphenylphosphine and Heterocyclic Thiones. The Crystal structures of [(benzothiazole-2-thionato)- (benzothiazole-2-thione)(bis-triphenylphosphine) chloro mercury(II)] and [(m2-dichloro){(bis-pyrimidine-2-thionato)-mercury(II)}{(bis-triphenylphosphine)mercury(II)}] at 100 K. Polyhedron, 19: 2231-2236.

Hadjikakou SK, Ozturk II, Xanthopoulou MN, Zachariadis PC, Zartilas S, Karkabounas S, Hadjiliadis N (2008). Synthesis, Structural Characterization and Biological Study of New Organotin(IV), Silver(I) and Antimony(III) Complexes With Thioamides, Journal of Inorganic Biochemistry, 102: 1007-1015.

Imran M, Neumann, Stammler HG, Monkowius U, Ertl M, Mitzel NW (2014). Boratebased ligands with two soft heterocyle/thione groups and their sodium and bismuth complexes. Dalton Transactions, 43, 1267-1278.

Jain A K, Vinita S, Rakesh B, Sukumar A, Raju V S, Drake J E, Hursthouse M B, Light M E (2006). Synthesis and characterization of methyl bismuth(III)complexes containing dithio ligands: 2. Crystal and molecularstructure of [MeBiCl(S²CNEt²)] and transformation of some [MeBi(S₂CNR₂)] to Bi₂S₃, Journal of Organometallic

Chemistry. 691: 4128-4134.

Jin QH, Zhou LL, Xu LJ, Zhang CL, Lu XM (2010). Investigation of Isomeric Polymers [Cd2(mbt)4]nand [Cd(mbt)2]n: The Crystal Structure of Catena-tetra(2-Mercaptobenzothiazole) Dicadmium, {[Cd(I-g2-C7H4NS2)2][Cd(I-g2-C7H4NS2) (I3-g2-C7H4NS2)]}n. Journal of Chemical Crystallography, 40: 432-436.

Kenneth B, Wiberg and Paul RR (1995). Why Does Thioformamide Have a Larger Rotational Barrier Than Formamide, Journal of American Chemical Society, 117:

2201-2209.

Kreich M. and Claus P. (2005). Angew. Chemistry, Int. Edition, 44, 7800.

Levason W, Maheshwari S, Ratnani R, Reid G, Webster M, Zhang W (2010). Structural Diversity in Supramolecular Complexes of MCI3 (M = As, Sb, Bi) with Constrained Thio- and Seleno-Ether Ligands. Inorganic Chemistry, 49, No. 19, 2010.

Li F, Yin H, Zhai J, Wang D (2006). Tris(N,N-dibenzylcarbamato-κ2S,S'')bismuth(III). Acta Cryst.. E62: m2552–m2554.

Li M, Lu Y, Yang M, Li Y, Zhang L, Xie S (2012). One dodecahedral bismuth(III) complex derived from 2-acetylpyridine N(4)-pyridylthiosemicarbazone: synthesis, crystal structure and biological evaluation. Dalton Trans., 41: 12882–12887.

Lobana TS, Sharma R, Butcher RJ (2008). Pyridine-2-Thione (pySH) Derivatives of Silver(I): Synthesis and Crystal Structures of Dinuclear [Ag2Cl2(μ -S-pySH)2(PPh3)2] and [Ag2Br2(μ -S-pySH)2(PPh3)2] Complexes. Polyhedron, 27: 1375-1380.

Lobana TS, Sultana R, Hundal G, Castineiras A (2009). Synthesis and Crystal Structures of Polynuclear Complexes of Cu^I with 1-Methyl-1,3-imidazoline-2-Thione. Polyhedron, 28: 1573-1577.

Lodochnikoca OA, Bodrov AV, Saifina AF, Nikitina LE, Litvinov IA (2013). A New Polymorph of Methimazole: Single Cyrstal and Powder X-Ray Diffraction Study. Journal of Structural Chemistry, 54: 140-147.

Morfin J.F. ve ark 2009. Bismuth(III) complexes with tetra-pyridylmethyl-cyclen Inorganica Chimica Acta 362 (2009) 1781–1786.

Nelson DL, Cox MM (2013). Enzimler. Lehninger Biyokimyanın İlkeleri, Edt: Elçin YM. Palme Yayıncılık, Ankara, 183-233.

Nyburg SC, Ozin GA, Szymanski JT (1971). The Crystal and Molecular Structure of Bismuth Trichloride. Acta Crystallographica, B27: 2298.

Ohms U, Guth H, Kutoglu A ve Scheringhe C. 2-Thiopyridone: X-ray and Neutron Diffraction Study, Acta Cyrstallography Section B. 38: 831-834.

Ozturk II, Hadjikakou SK, Hadjiliadis N, Kourkoumelis N, Kubicki M, Baril M, Butler IS and Balzarini J (2007). Synthesis, Structural Characterization, and Biological Studies of New Antimony(III) Complexes with Thiones. The Influence of the Solvent on the Geometry of the Complexes. Inorganic Chemistry, 46: 8652-8661.

Ozturk II, Kourkoumelis N, Hadjikakou SK, Manos MJ, Tasiopoulos AJ, Butler IS, Balzarini J, Hadjiliadis N (2011). Interaction of Antimony(III) Chloride with Thiourea, 2- Mercapto-5-Methyl-Benzimidazole, 3-Methyl-2-Mercaptobenzothiazole, 2- Mercaptopyrimidine, and 2-Mercaptopyridine. Journal of Coordination Chemistry, 64: 3859-3871.

Ozturk II, Banti CN, Kourkoumelis N, Manos MJ, Tasiopoulos AJ, Owczarzak AM, Kubicki M, Hadjikakou SK (2014). Synthesis, Characterization and Biological Activity of Antimony(III) or Bismuth(III) Chloride Complexes With Dithiocarbamate Ligands Derived From Thiuram Degradation. Polyhedron, 67: 89–103.

Popovic Z, Matkovic-Calogovic D, Pavlovic G, Soldin Z, Giester G. Rajic M, Vikic-Topic D (2001). Preparation, Therma Analysis and Spectral Characterization of the 1:1 Complexes of Mercury(II) Halides and Pseudohalides with 3,4,5,6-Tetrahydropyrimidine-2-thione.Crystal Structures of Bis(3,4,5,6-Tetrahyrdopyrimidine-2-thioneS)mercury(II)TetrachloroandTetrabromomercurate(II). Croatica Chemica Acta, 74: 359-380.

Praeckel VU, Huber F. And Preut (1982). Bismut(III) Komplexe von 3,4,5,6+tetrahydrepyrimidin- 2(1H)-thion und Benzimidazol 2-(3H)-thion Kristall und Molekülstruktur von Trichloro-tris (3,4,5,6-tetra-hydropyrimidin-2(1H)-thion)bismut(III). Z.Anorg. allg Chemistry, 494, 67-77.

Ravikumar K, Mohan C, Bidyasagar M ve Swamy (1995). Crystal Structure of 2mercapto benzimidazole and Bis [2-mercaptobenzimidazole]dichlorocobalt(II), Journal of Chemical Crystallography. 25(6): 325-329.

Ren ZG, Tang XY, LiLi, Liu GF, Li H, Chen Y, Zhang Y, Lang J (2007). Electrochemical syntheses and structures of lead(II) and bismuth(III) complexes of 4- (trimethylammonio)benzenethiolate. Inorganic Chemistry Communications 1253–1256.

Rodríguez A, Romero M J, Fernández A, López-Torres M, Vázquez-García D, Naya L, Vila J M, Fernández J J (2014). Dinuclear cyclometallated platinum(III) complexes. Relationship between molecular structure and crystal packing, Polyhedron. 67: 160- 170.

Roux MV, Temprado M, Jimenez P, Foces-Foces C, Notario R (2009). Experimental and Theretical Study of the Structures and Enthalpies of Formation of the Synthetic Reagents 1,3 Thiazolidine-2-Thione and 1,2-Oxazolidine-2-Thione. The Journal of Physical Chemistry A,113: 10772-10778.

Sadler PJ, Li H, Sun H (1999). Coordination Chemistry of Metals in Medicine. Sigma Aldrich Safety Data Sheets.

Skoog DA, Holler FJ, Nieman TA (1998). Raman Spektroskopisi. Enstrümantal Analiz İlkeleri, Ed: Kılıç E, Köseoğlu F, Yılmaz H. Bilim Yayıncılık, Ankara, 1510-1530.

Sokolov M, Sasaki Y, Umakoshi K (2001). Synthesis and Crystal Structure of [Ru2(pyS)3(pyS)2](CF3SO3): the First Ru(III) Complex of 2-Mercaptopyridine. Inorganic Chemistry Communication, 4: 142-144.

Sultana R, Lobana TS, Sharma R, Castineiras A, Akitsu T, Yahagi K, Aritake Y (2010). Heterocyclic Thioamide Derivatives of Coinage Metals (Cu, Ag): Synthesis,

Structures and Spectroscopy. Inorganica Chimica Acta, 363: 3432-3441.

Sun H (1997). Biological Chemistry of Arsenic, Antimony and Bismuth, China.

Suzuki H, Ogawa T, Komatsu N, Matano Y, Murafji T ve Ikegami T (2001). Organobismuth Chemistry. 1st edition.

Wang D, DuBois R.N (2006). "Prostaglandins and Cancer". Gut, 55, 115-122.

Williams DJ, Anderton JT, Armstrong EA, Bowen MH, Hart RE, Tata SK, Smith DR, White KM, VanDerveer D (2007). The Effect of Steric Bulk on Coordination Sphere Geometry for BiCl3 Complexes with Bulky Heterocyclic Imidazolethione Ligands. Main Group Chemistry, 6: 263-270.

Vassiliadis V, Triantis C, Raptopoulou P, Psycharis V, Terzis A, Pirmettis I, Papadopoulos

M S, Papagiannopoulou D (2014). Synthesis, structural characterization and radioche- mistry of "2+1" fac-[mTc/Re(CO)3(L)(2-mercaptopyridine)] complexes, where L is phosphine or isocyanide, Polyhedron. 81: 511-516.

Yang Y, Ouyang R, Xu L, Guo N, Li W, Feng K, Ouyang L, Yang Z, Zhou S, Miao Y (2015). Review: Bismuth complexes: synthesis and applications in biomedicine. Journal of Coordination Chemistry, 68: 379-397.

Yıldız A, Genç Ö ve Bektaş S (1997). Entrümantel Analiz Yöntemleri, Hacettepe Üniversitesi Yayınları, Ankara, 201-211.

Yin H, Li F, Wang D (2006). Synthesis and Characterization of Bismuth Complexes $[Bil_2(4,4'-bpy)(S_2CNR_2)]_{\infty}$ and $[Bil(S_2CNR_2)_2]_{\infty}$ and $Crystal Structure of <math>[Bil_2(4,4'-bpy)(S_2CNC_4H_8O)]_{\infty}$ and $[Bil(S_2CNC_5H_10)_2]_{\infty}$. Journal of Inorganic and Organometallic Polimers and Materials, 16: 161-168.

Yin H, Li F, Wang D (2007). Synthesis and Crystal Structure of Two New Bi(III) Complexes {(Me2NCS2)3Bi}2 and {[(CH2)5NCS2]2Bil}2. Journal of Coordination Chemistry, 11: 1133-1141.

Zachariadis PC, Hadjikakou SK, Hadjiliadis N, Skoulika S, Michaelides A, Balzarini J, Clercq ED (2004). Synthesis, Characterization and in Vitro Study of the Cytostatic and Antiviral Activity of New Polymeric Silver(I)Complexes with Ribbon Structures Derived from the Conjugated Heterocyclic Thioamide 2-Mercapto-3,4,5,6-Tetra-Hydropyrimidine. European Journal of Inorganic Chemistry, 1420-1426.